

PODKLADY

**k 1. mimořádného zasedání
Zastupitelstva města Úvaly**

konané dne

6. 2. 2020

PROGRAM JEDNÁNÍ

1. mimořádné zasedání Zastupitelstva města Úvaly,

které se koná ve čtvrtek dne 6. 2. 2020

v 18:00 hodin v Sál v DPS, , Nám. Svobody 1570, Úvaly

Bod	Tisk	Název materiálu	Předkládá
1.		<i>Složení slibu nové zastupitelky města</i>	
2.		<i>Zahájení</i>	
3.	MZ-1239-2020	"Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s.r.o. Úvaly" - studie EIA, stanovisko zastupitelstva města Úvaly	Petr Borecký, starosta
4.		<i>Dotazy, připomínky a podněty členů zastupitelstva</i>	
5.		<i>Dotazy, připomínky a podněty občanů</i>	
6.	MZ-1241-2020	"Nesouhlasné vyjádření dle §8odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, k dokumentaci záměru "Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s.r.o. Úvaly" dopis spolku Nové Slovany z.s.	Petr Borecký, starosta
7.		<i>Ukončení jednání</i>	

Věc: "Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s.r.o. Úvaly" - studie EIA, stanovisko Zastupitelstva města Úvaly**MATERIÁL PŘEDKLÁDÁ:** Mgr. Petr Borecký**PODSTATA PROJEDNÁVANÉ VĚCI:**

Rada města na svém jednání dne 29.1.2020 doporučila zastupitelstvu města schválit vyjádření města Úvaly dle § 8 odst. 3 zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, k dokumentaci studie dle přílohy č. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, pro záměr Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s. r. o. Úvaly - Kód záměru: STC2273

Záměr společnosti Tawesco Automotive s. r. o. navazuje na záměr z roku 2005 s názvem „Dostavba výrobního závodu ESSA Czech s.r.o., Úvaly“, kód záměru STC027, z roku 2002.

Město Úvaly s občany jednalo o záměru na setkáních. Občané i město jednali o záměru s představiteli společnosti Tawesco Automotive s. r. o.

Návrh stanoviska je nesouhlasným stanoviskem města Úvaly jako dotčeného územního samosprávného celku ve smyslu § 8 odst. 3 zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

Tak jak je záměr dostavby výrobního závodu navržen, tak je v příkrém rozporu se stávajícím i připravovaným Územním plánem, dostavba výrobního závodu, shodně jako současná stávající část výrobního závodu má zásadní negativní dopad na životní prostředí, dostavba výrobního závodu není v zájmu s rozvojem města Úvaly.

Studie zpracující záměr k dostavbě výrobního závodu zcela postrádá kvalitu na studii daného typu. Studie obsahuje řadu nepřesností či neexistujících odkazů. Výsledky všech ničím nepodložených tvrzení jsou vedeny vždy ve prospěch zadaného cíle, a to stavby závodu těžkého průmyslu, resp. zvětšení jeho plochy na maximální možnou úroveň. Studie obsahuje řadu faktických pochybení zpracování s nároky na proces a podklady k posuzování vlivů záměrů na životní prostředí, zpracovatel studie se nevypořádal s narušováním provozu staveb a jejich okolí.

DOPAD NA ROZPOČET: Usnesení nemá vliv na rozpočet města**NÁVRH USNESENÍ:****Zastupitelstvo město Úvaly****I. nesouhlasí**

s navrženým záměrem "Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s.r.o Úvaly" - Kód záměru EIA: STC2273, tak jak je prezentován v dokumentaci od společnosti JP EPROJ s.r.o., prosinec 2019

II. schvaluje

vyjádření města Úvaly dle § 8 odst. 3 zák. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, k dokumentaci vyhotovené dle přílohy č. 4 zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, pro záměr Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s. r. o. Úvaly - Kód záměru: STC2273

III. ukládá starostovi

1. zaslat vyjádření města Úvaly Krajskému úřadu Středočeského kraje v termínu do 7.2.2020 prostřednictvím OŽPÚR
2. zajistit realizaci tohoto usnesení prostřednictvím OŽPÚR

Výsledek hlasování:**0 PRO 0 PROTI 0 ZDRŽEL SE****PŘÍLOHY:**

Vyjádření města

ZPRACOVAL: Monika Šimáňová

Vyjádření dle § 8 odst. 3 zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, k dokumentaci vyhotovené dle přílohy č. 4 zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, pro záměr Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s. r. o. Úvaly - Kód záměru: STC2273 (dále jen „**Studie**“).

Obsah

1.	Formální a faktické náležitosti Studie.....	3
2.	Provoz výrobního závodu	4
3.	Vztah k územnímu plánování – legislativa ÚP.....	4
3.1.	Vyjádření ke Studii: MÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav.....	6
3.2.	Závěry posudku „Dostavba výrobního závodu ESSA CZECH spol.s r.o. Úvaly“ z roku 2005....	6
4.	Hluk (hluková studie).....	8
5.	Doprava	10
6.	Spotřeba pitné vody	12
2.1.	Spotřeba pitné vody k dalším účelům	13
7.	Odpadní splaškové a dešťové vody – hospodaření s nimi.....	14
8.	Odpady z výroby.....	15
9.	Vliv na krajinu, ochranu přírody a kulturní památky.....	16
9.1.	Vyjádření k Studii: MÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav.....	17
9.2.	Vyjádření ke Studii: Krajský úřad Středočeského kraje	17
9.3.	Absence vyjádření Magistrátem hl.m.Prahy, ÚMČ Praha 21, ÚMČ Praha-Klánovice	17
10.	Emise (rozptylová studie)	18
11.	Ovzduší a klima.....	18
12.	Řešení havárií	19
13.	Další souhrnné připomínky.....	19
14.	Závěr	19

Předkládaný záměr spadá do kat. II – bodu 96 Výroba a montáž motorových vozidel, drážních vozidel, lodí, výroba a oprava letadel a výroba železničních zařízení na výrobní ploše od stanoveného limitu. Limit je 10 000 m².

1. Formální a faktické náležitosti Studie

Studie sice formálně splňuje požadavky zákona co do rozdělení jednotlivých kapitol (úseků), nicméně faktický obsah Studie jakkoli neodpovídá studii, která může podat osobám představu o výsledném vlivu stavby na životní prostředí a vyhodnocení, zda je z tohoto ohledu vhodné ji realizovat.

Proces posuzování vlivů záměrů na životní prostředí je založen na systematickém zkoumání a posuzování jejich možného působení na životní prostředí. Smyslem je zjistit, popsat a komplexně vyhodnotit předpokládané vlivy připravovaných záměrů na životní prostředí a veřejné zdraví ve všech rozhodujících souvislostech.

Jakékoli tvrzení ve Studii musí být doplněno vstupními atributy (studie, výpočty, měření apod.), tak, aby byly přezkoumatelné, resp. ověřitelné. Studie odkazuje na externí odkazy, které jsou neplatné (např. odkaz <http://chmi.cz/files/portal/> na straně 17), tedy závěry jsou ničím nepodloženou spekulací.

Záměr společnosti Tawesco Automotive s. r. o. navazuje na záměr z roku 2005 s názvem „Dostavba výrobního závodu ESSA Czech s.r.o., Úvaly“, kód záměru STC027, z roku 2002.

Studie odkazuje na některé přílohy, jako je hluková studie nebo rozptylová studie. Pomine-li se skutečnost, že nebyla zpracována nezávislými osobami, tak studie obsahují řadu nepřesností, které mají zásadní vliv na výstupy předmětných studií.

Není nemožné si nevšimnout, že druhá a třetí etapa realizace projektu a hala č. 3 jsou fakticky převzaty z předchozího záměru (2002), který byl všemi správními úřady a orgány odmítnut.

Město Úvaly má za to, že se zpracovatel jakkoli nevypořádal s narušováním provozu staveb a jejich okolí. Za okolí staveb lze jednoznačně považovat nejméně prostor zahrad rodinných domů, jakož i lokální veřejný prostor určený pro oddech.

Studie rovněž používá slovní obraty, které společnost k ničemu nezavazují. Vedle slovních obrátů „je uvažován“ či „předpokládá se“ jsou uváděny ve vztahu k zemnímu valu termíny „... o výšce max. 2 metry a délce cca 16 m...“ či uvádění neurčitých číslovek v počtech „např. 50“.

Studie operuje s mnoha termíny, které jsou běžné průměrně vzdělané osobě špatně vyhodnotitelné nebo jsou uváděny nesrovnatelné jednotky, např. na straně 40 je uveden součin napětí a proudu jako příkon, tedy zdánlivý výkon v kilovolt-ampérech (kVA) a na straně 34 je uveden příkon v kilowatech (kW.) Pouze osoby s elektrotechnickým vzděláním mohou pochopit a dopočítat vzájemný vztah.

Studie zpracující záměr k dostavbě výrobního závodu zcela postrádá kvalitu na studii daného typu. Studie obsahuje řadu nepřesností či neexistujících odkazů. Výsledky všech ničím nepodložených tvrzení jsou vedeny vždy ve prospěch zadaného cíle, a to stavby závodu těžkého průmyslu, resp. zvětšení jeho plochy na maximální možnou úroveň. Studie obsahuje řadu faktických pochybení zpracování s nároky na proces a podklady k posuzování vlivů záměrů na životní prostředí, zpracovatel studie se nevypořádal s narušováním provozu staveb a jejich okolí.

Souhrnně možno konstatovat, že předmětná Studie nespĺňuje požadavky vědecky pojaté studie – analýzy, které jsou z podstaty věci kladeny na studii EIA.

2. Provoz výrobního závodu

Studie zcela nejasně hovoří o směnném provozu v rámci výrobního závodu. Na straně 19 hovoří o 255 pracovních dnech ve třech směnách. Na straně 24 hovoří je uvažován provoz o třech směnách v pracovní dny s fondem pracovní doby 6.120 hod/rok.

Pracovní týden ve třech směnách je fakticky nepřetržitým provozem nejméně od pondělí (ranní směna) do následující soboty (konec noční směny)¹. Studie pracuje v tomto s pojmy „je uvažován“ či „předpokládá se“.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti, kdy nemusí být předpoklad naplněn (byť by šlo o dočasné, resp. sezónní nenaplnění spočívající v aktuálním objemu zakázky, a současně výrobní závod je schopen nepřetržitého provozu 24/7/365, je nutno směnný provoz chápat výrobu považovat za výrobu v nepřetržitém provozu či alespoň za provoz v nočních hodinách.

Studie ve svých počtech nepočítá s takovým provozem anebo se odkazuje na omezený provoz, ačkoli Studie uvádí, že se jedná o třísměnný výrobní provoz, tedy provoz, který je prováděn i v nočních hodinách.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že Studie nejasně uvádí, v jakém režimu bude provoz výrobního závodu. Studie používá nejasných termínů a je pravděpodobné, že bude v provozu v nepřetržitém pracovním a tedy i výrobním režimu. I přes tato nejasná vyjádření vyplývá, že výrobní závod je schopen činnosti v nepřetržitém režimu a současně je provoz plánován jako třísměnný – včetně noční práce.

3. Vztah k územnímu plánování – legislativa ÚP

Dle typologie platného územního a i připravovaného Územního plánu města Úvaly předmětný pozemek pro Studie je zahrnut do zastavitelných ploch – území nerušící výroby a všeobecně smíšené území a zároveň do nezastavitelné plochy izolační zeleň.

Zde je realizace projektu v příkrém rozporu se stávajícím, ale též i připravovaným územním plánem města Úvaly, z důvodů, že projekt zcela zjevně přesahuje všeobecnou strukturu funkčního využití území. Příkrý rozpor s Územním plánem města Úvaly se nevztahuje jen rozšířením stavby, ale též i stavbu současnou, které dle názoru města Úvaly vznikla v příkrém rozporu s platným Územním plánem ve znění v době stavby této v současnosti existující haly.

Všeobecně smíšeným územím se dle čl. 7 Vyhlášky o závazných částech územního plánu sídelního útvaru města Úvaly, v platném znění (dále jen „Vyhláška Územního plánu“) rozumí *všeobecně smíšené území sloužící pro bydlení, vybrané stavby občanského vybavení a nerušící drobnou výrobu.*

Územím nerušící výroby a služeb se dle čl. 8 Vyhlášky Územního plánu rozumí *území nerušící výroby a služeb, které slouží převážně pro umístění zařízení výroby a služeb podstatně neobtěžujících své okolí. Je určeno pro služby, výrobu všeho druhu včetně skladů a skladovacích ploch, které nesmí svými negativními účinky a vlivy na životní prostředí narušovat provoz a užívání staveb a zařízení ve svém okolí a zhoršovat životní prostředí ve stavbách a v okolí jejich dosahu nad přípustnou míru.*

Vyhláška Územního plánu dále uvádí, že *vhodné je umístování kancelářských budov, bytů služebních a bytů pro potřeby vlastníků zařízení, odstavných ploch a garáží a čerpacích stanic pohonných hmot.* Odstavec 2 Vyhlášky Územního plánu dále připouští *výjimečnou stavbu kostelů a modliteben,*

¹ Směny v třísměnném provozu: ranní 06:00-14:00; odpolední 14:00-22:00; noční 22:00-06:00. Směny mohou být posunuty samozřejmě s jejich počátkem, ale vždy se jedná o osmihodinové směny (včetně doby odpočinku a doby přípravy na směnu), které na sebe bezprostředně technologicky navazují, tj. jsou nepřetržitým provozem.

maloobchodních a stravovacích zařízení, nákupních středisek, zařízení kulturní, sociální, zdravotní, sportovní a školská za předpokladu obsluhy území.

Území nerušící výroby a služeb se dle čl. 8 Vyhlášky Územního plánu tedy podává několik kumulativních podmínek, kdy umístění takových staveb nesmí

- jak v samotných (umístovaných) stavbách, tak
- jejich okolí

- a) svými negativními účinky,
- b) svými vlivy na životní prostředí,

jak

1) narušovat provoz a užívání staveb a zařízení ve svém okolí

tak též

2) zhoršovat životní prostředí ve stavbách a v okolí jejich dosahu nad přípustnou míru.

Současně též platí demonstrativní pozitivní výčet typologie staveb, které je vhodné na takový typ území umístit, a též je uveden demonstrativní výčet staveb, které je možné zde umístit za podmínky, že půjde o stavby místního charakteru sloužící k obsluze území.

A contrario tedy platí, že druh stavby, jež nespĺňuje jak definici území, tak jí nelze podřadit k okruhu přípustných staveb, je ke stavbě na daném území nepřipustná.

Stavba montážních hal o celkové ploše 9.235 m² (+ další sklady a těžká doprava) sice formálně spadá pod pojem „výroba všeho druhu“, ovšem s ohledem na charakter výroby v kategorii II bodu 96 Výroba a montáž motorových vozidel, drážních vozidel, lodí, výroba a oprava letadel a výroba železničních zařízení podle zák. 100/2001 Sb., kdy jde o výrobu lisovaných výrobků a kompletování celků určených pro automobilový průmysl, nemůže ze své podstaty naplňovat kumulativně všechny podmínky dle čl. 8 Vyhlášky Územního plánu a již vůbec nelze takovou stavbu podřadit k demonstrativnímu výčtu druhů staveb, které cit. článek uvádí.

Studie se na str. 14 odkazuje též na v současnosti projednávaný Územní plán, kdy jde o prostor pro „výrobu a skladování“ s využitím pro stavby, zařízení provozy sloužící pro lehký průmysl – lehkou výrobu.

Pomineme-li skutečnost, že jde o formální návrh zastupitele, jež byl určen k pořízení ÚP, a tedy bude projednáván na veřejných slyšení s možnými zpřesněními definic, tak ani text současného formálního (prvotního) návrhu neumožňuje stavbu takového charakteru, a to z následujících důvodů: Využití plochy je pro provozy sloužící pro lehký průmysl. Jde o neurčitý právní pojem, který je nutno definovat.

Studie se odkazuje na definici lehkého průmyslu (cit) "výrobní činnost, která používá malé množství částečně zpracovaného materiálu pro výrobu zboží s relativně vysokou hodnotou na jednotku zboží". Toto bylo nalezeno vložním do vyhledavače, že zpracovatel Studie využil český překlad Wikipedie.

Zpracovatel ovšem neuvedl další podmínky a definice uvedené v českém překladu Wikipedie, který vychází z anglického originálu a ta z publikace renomovaných ekonomů (TOP100 prodáváných ekonomických publikací na světě) [O'SULLIVAN, Arthur a Steven M. SHEFFRIN. *Economics : Principles in Action*. New Jersey: Pearson Prentice Hall, 2005. ISBN 0-13-063085-3., s 493]², kteří uvádí, že *lehký průmysl je orientován přímo na spotřebitele a nikoli na meziprodukty k dalšímu zpracování a současně platí, že lehký průmysl vyrábí především malé spotřební zboží. Ekonomická definice lehkého průmyslu říká, že lehký průmysl je "výrobní činnost, která používá malé množství částečně zpracovaného materiálu*

² Připouští-li použitý výraz různý výklad, vyloží se v pochybnostech k tíži toho, kdo výrazu použil jako první (via, § 557 zák. 89/2012 Sb., občanský zákoník)

pro výrobu zboží s relativně vysokou hodnotou na jednotku zboží". Příkladem lehkého průmyslu je výroba oděvů, obuvi, nábytku, spotřební elektroniky a domácích spotřebičů.

Vychází-li tedy samotný zpracovatel Studie z určité definice, tak jí nelze účelově vytrhnout z kontextu, zejména, v případě, kdy celá definice precizně definuje pojem lehký průmysl včetně demonstrativního výčtu příkladů.

Stavba montážních hal podle Studie jednoznačně nespadá do definice lehkého průmyslu, ale naopak průmyslu těžkého.

Dále projednávaný Územní plán, na který se odkazuje Studie na str. 14, dokonce uvádí demonstrativní výčet nepřipustných staveb, mezi které výslovně uvádí umístování logistických center a objektů s převažujícím určením pro skladování a distribuci.

Stavba montážních hal sice není de iure logistickým centrem, ovšem s ohledem na rozsah zastavěné plochy, která přesahuje 10tis. m², jakož i tvar a vnější design zcela zjevně spadá do definice objektu, jakým je dle obecného vnímání, rozuměno logistické a výrobní centrum.

Projednávaný Územní plán ve svém návrhu rovněž výslovně za nepřipustné využití považuje takové využití, jež je v rozporu s hlavním, přípustným a podmíněčně přípustným využitím.

Město Úvaly se rovněž odkazuje na Zprávu Ombudsmana (Otakara Motejla) z roku 2004³ ke kauze stavby první (stávající) haly Essa Czech v Úvalech, ze které vyplývá, že i stávající stavba haly je v příkrém rozporu s územním plánováním. V rámci zprávy Ombudsmana je uvedeno stanovisko Krajského hygienika, který uvedl, že „stavební úřad uvedl lisovnu do zkušebního provozu bez vyjádření hygienické stanice, přičemž se v žádném případě nejedná o provoz nerušící výroby“.

Nepochybně nelze opominout *e ratione legis*, tedy fakticky úmysl „zákonodárce“, tedy v tomto případě úmysl zastupitelstva. Zastupitelstvo nemělo a nemá úmysl za nerušící výrobu považovat těžký strojný průmysl, zejména potom lisovny, válcovny, svařovny výroby a montáže motorových vozidel, drážních vozidel, lodí, výroba a oprava letadel a výroba železničních zařízení, a související těžkou kamionovou dopravu.

3.1. Vyjádření ke Studii: MÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav

Přílohou č. 1 Studie je vyjádření MÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, která hovoří, že stavba montážní haly dle Studie je v souladu s územně plánovací dokumentací města Úvaly. S ohledem na výše uvedené odůvodnění je nutné závěr vyjádření o souladu s územní dokumentací (ÚP) města Úvaly zcela odmítnout jako závěr zcela lichý a zjevně nesprávný.

Předmětné vyjádření ORP, přes identický právní stav, je rovněž v příkrém rozporu s předchozími vyjádřeními Ombudsmana, Krajské hygienické stanice i závěry posudku „Dostavba výrobního závodu ESSA CZECH spol. s r.o. Úvaly“ z roku 2005.

Vyjádření ORP Brandýs nad Labem – Stará Boleslav není závazným stanoviskem ve smyslu § 96b ani územně plánovací informací dle § 21 zák. 183/2006 Sb., stavební zákon, v platném znění. V rámci EIA se s tímto vyjádřením lze vypořádat shodně, jako s dalšími podklady k EIA.

3.2. Závěry posudku „Dostavba výrobního závodu ESSA CZECH spol.s r.o. Úvaly“ z roku 2005

Záměr dostavby výrobního závodu je svým charakterem i rozměry prakticky totožný se záměrem předchozího vlastníka, firmy Essa Czech s.r.o., posuzovaným vaším úřadem v procesu EIA v letech 2002-2005 (Kód záměru STC027, Dostavba výrobního závodu ESSA Czech s.r.o., Úvaly), odlišnosti

³ Zpráva o výsledcích šetření Ombudsmana JUDr. Otakara Motejla, Sp.zn. 4200/2002/VOP/JC, ze dne 19.2.2004

současného záměru nemají vliv na zásadní nedostatky a výhrady, kvůli kterým bylo v roce 2005 Krajským úřadem Středočeského kraje vydáno nesouhlasné Stanovisko EIA⁴.

Město Úvaly se též odkazuje ve věcech souladu s Územním plánováním na závěr posudku „Dostavba výrobního závodu ESSA CZECH spol. s r.o. Úvaly“ z roku 2005 vyhotoveného dle § 9 odst. 2 a přílohy č. 5 zákona č. 100/2001 Sb. zpracovatelem Dr. Ing. Roman Kovář⁵ (dále jen „Oponentní posudek 2005“) v souvislosti s EIA k dostavbě závodu z roku 2002, kód záměru STC027⁶.

Oponentní posudek 2005 uvádí na str. 26, že „Z výše uvedeného vybavení je mimo jiné zřejmé, že se jedná, a o to více **v případě realizace dostavby jednat bude, o těžkou strojírenskou výrobu se všemi průvodními negativními vlivy na kvalitu životního prostředí (především vibrace a hluk). Plánované rozšíření výroby bude znamenat významnou kumulaci těchto existujících vlivů. Jedná se o výrobu, která svojí podstatou patří do specializované průmyslové zóny a nikoliv do blízkosti obytné zástavby rodinných domů. Tento rozpor se stane ještě propastnějším v případě instalace výše zmíněné těžké technologie. Je třeba zdůraznit, že územní rozhodnutí pro výstavbu rodinných domů v okolí předcházelo (nabylo právní moci) územnímu rozhodnutí na výstavbu existujícího areálu ESSA CZECH spol. s r.o. Úvaly. Tato skutečnost je velmi závažná, jelikož de jure znamená, že zatímco stavebníci rodinných domů nevěděli o podstatě chystaného záměru společnosti ESSA CZECH spol. s r.o. Úvaly, tato o rozvoji obytných funkcí okolních území měla zcela jasno.“**

Oponentní posudek 2005 dále uvádí na str. 33, že „**se schváleným územním plánem je v rozporu již přítomnost a především vliv existujícího areálu, který významně ruší okolní obytnou zástavbu**“. Oponentní posudek 2005 dále uvádí, že „je nesmyslné, rušící až silně rušící je již stávající výroba (viz dotazníková akce provedená mezi obyvateli okolní obytné zástavby zpracovatelem Posudku) a při plánovaném rozsahu rozšíření výroby (časovém i funkčním) je poněkud nezodpovědné tvrdit, že se situace tímto rozšířením naopak zlepší. (...) Již za stávající situace působí obyvatelům okolní zástavby problémy troubení těchto kamionů při příjezdu k vrátnici. Záměr dále zasahuje do území definovaného územním plánem jako „všeobecně smíšené území (bydlení, služby, drobná výroba)“.

Oponentní posudek 2005 vychází z identických údajů v územním plánování města Úvaly, jako je současný právní stav Územního plánu města Úvaly. Jinak řečeno, právní stav v dotčené oblasti se nijak nezměnil.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že již samotná existující stavba haly je zde postavena v rozporu se současně platným Územním plánem. Stavby nových tří hal dosahující zastavěnosti nad 10tis. m² nemůže jakkoli obstát v podmínkách současně platného regulativu uvedeného ve Vyhlášce Územního plánu s ohledem na kumulativní podmínky, kdy hala nesmí v samotných stavbách halách, tak i v okolním prostředí jakkoli narušovat provoz a užívání staveb a kumulativně též zhoršovat životní prostředí ve stavbách a v okolí jejich dosahu nad přípustnou míru.

Současně ani nemůže záměr rozšíření staveb jakkoli obstát ani v prvotním návrhu regulativu nového Územního plánu pro město Úvaly, ze kterého je úmysl pořizovatele územního plánu, tedy města Úvaly zcela zjevný.

Vyjádření ORP je v rozporu s platným územním plánem města Úvaly.

⁴ Závěrečné stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, pod č.j. KUSK-7975-81386-8a/05/OŽP-Zk, ze dne 1.11.2005
Dostupný na portálu CENIA.cz:

https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX1NUQzAyN196YXZlcnITdGFuRE9DXzEuZG9j/STC027_zaveryStan.doc

⁵ Posudek je dostupný na portálu CENIA.cz:

https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX1NUQzAyN19wb3N1ZGVrRE9DXzEuZG9j/STC027_posudek.pdf

⁶ Dostupné na portálu CENIA.cz: https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_STC027

Oponentní posudek k obdobnému rozšíření stavby výrobního závodu z roku 2005 uvádí, že stavba je v příkrém rozporu s platným Územním plánem (1995) města Úvaly, a to nejen vzhledem ke stavbě rozšíření výrobního závodu, ale též i ke stavbě jeho existující části.

4. Hluk (hluková studie)

Město Úvaly musí předně připomenout, že je zásadní rozdíl o měření hluku zdroje a měření celkového hluku. Celkový hluk je včetně tzv. hluku na pozadí. Maximální hluk je tedy součtem akustických tlaků všech zdrojů hluku, které jsou slyšitelné v konkrétním místě a v konkrétním čase. Studie se součty těchto zdrojů hluku, zejména sečtení špiček a jejich řazení v čase nijak nezabývá. Při měření se musí hluk pozadí vždy popsat a přitom musí být zřejmé, jaké zdroje tvoří hluk pozadí. Totéž platí pro popis výpočtu v hlukové studii, protože hluková studie bez započtení hluku na pozadí ve vztahu k akustickému tlaku na konkrétním místě a čas zcela postrádá smysl.

Hluková studie a ani měření se nijak nezabývaly měření zbytkového hluku, jakož i zbytkového hluku při měření impulsního hluku a maximálních hladin akustického tlaku jednotlivých hlukových událostí⁷, ačkoli s ohledem na vstupní údaje v hlukové studii a měření (špičky dané výrobou, automobilovou dopravou, časem a dalšími faktory byly dokonce hlukovou studií částečně identifikovány).

Hluková studie je Přílohou č. 5. Hluková studie uvádí na str. 7 - k hlukové zátěži provozu záměru rozšíření výrobního závodu, že „*Zdrojem hluku budou stacionární a liniové zdroje – stacionární v podobě vnitřního provozu záměru a přenosy tohoto hluku na plášť, venkovních vzduchotechnických a chladících zařízení umístěných vně budov, liniové v podobě obslužné dopravy – příjezdy a odjezdy osobní dopravy zaměstnanců a návštěv, obslužná nákladní doprava převozy materiálů a výrobků a parkoviště. Provoz záměry vyjma chlazení administrativy bude v denních i nočních hodinách.*“.

Vnitřním provozem výrobního závodu budou (Příloha č. 5, str. 3) lisovna, svařovna při výrobě výrobků pro automobilový průmysl na šesti lisech automatických, šesti lisech ručních a dvou postupových lisech, dále osm bodových svářeček a deseti robotizovaných svářecích pracovišť, dvou ručních svařovacích pracovišť a třech ručních reworkovacích pracovišť ve stávajícím objektu a kompletace technologií robotickým tepelným bodováním.

Zde je nutné podotknout, že se jedná o technologii těžkého strojírenského průmyslu.

Hluková studie pracuje s akustickými tlaky v namodelovaných situacích, aniž by vycházela z technologických listů jednotlivých strojů a zařízení. Pro hlukovou studii nebyla tedy využita měření hluku u zařízení v provozu a hlukové charakteristiky předpokládaných zařízení podle technických informací výrobců.

Uvedené akustické tlaky 77 dB až 82 dB se s ohledem na technologii těžkého strojírenského průmyslu se jeví, jako zjevně podhodnocené a tedy nereálné⁸. Zde zcela absentují vstupní exaktní údaje, spočívající zejména v tom, které stroje byly zrovna v provozu a jak obtížná práce byla prováděna (např. jak silný plech se zrovna zpracovával). Absentuje uvedení možných zdrojů hluku v hale, jejich kategorizace a šíření hluku v rámci haly (odrazy, útlumy apod.). Rovněž z hlukového měření na pracovištích jsou naměřené hodnoty u lisovny 84,1 dB průměr a 115,6 dB špička a u svařovny 83,5 dB průměr a 116,9 dB špička. Již samotné naměřené průměry akustických tlaků jsou vyšší, než predikce výpočtu.

⁷ Např. Metodický návod pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí, Věstník ministerstva zdravotnictví ročník 2017, částka 11, bod. 1

⁸ Pro srovnání akustický tlak 70 dB má pračka, 75 dB je spláchnutí toalety nebo zvuk rychlovarné konvice, 80 dB má křik nebo vysoký výkon vysavače či hluk provozu osobního motorového vozidla, 90 dB má nákladní motorové vozidlo; 100 dB má sbíječka, 110 dB rockový koncert nebo diskotéka, 130 dB start tryskového letadla a jde o práh bolesti s hrozbou

Ze Studie rovněž vyplývá, že odstínění lisovny od zástavby rodinných domů jako zdroje hluku bude provedeno stavbou části výrobního závodu, kde je uváděn vnitřní hluk o 2 dB méně. Tato stavba stojí o 70 metrů blíže k zástavbě rodinných domů⁹.

Hluková studie a i Studie zcela opomíjí zmínit skutečnost, že dojde ke kumulaci negativních vlivů plánovaného záměru (rozšíření výroby) s vlivy již existujícího vlastního provozu anebo tyto vlivy bez jakéhokoli relevantního odůvodnění a doložení exaktními a přezkoumatelnými podklady, marginalizuje.

Hluková studie odlišuje denní a noční provoz, přesto, že sama uvádí, že bude režim třísměnného provozu, tedy včetně provozu v nočních hodinách. S ohledem na skutečnost, že provoz je technicky, technologicky a organizačně schopen nepřetržitého provozu, tak je nutné, aby hluková studie vycházela z údajů plného provozu v nočních hodinách, jinak jsou závěry Studie zcela liché bez jakékoli vypovídající hodnoty.

Hodnocení vlivu hluku na zdraví je zaměřeno pouze na hluk šířený vzduchem¹⁰.

Hluková studie neřeší vliv infrazvuku a nízkofrekvenčního hluku ani případné šíření hluku podloží. Vzhledem k charakteru výroby a vzhledem k řadě upozornění obyvatel okolních nemovitostí na nízkofrekvenční hluk se musí hluková studie a z ní vycházející Studie zaměřit nejen na hodnocení hluku šířícího se vzduchem, ale i na hodnocení hluku, v části spektra ležící pod kmitočtem 100 Hz¹¹, a to zejména na hluk nízkofrekvenční. Rovněž s ohledem na dlouhodobé stížnosti okolních obyvatel se hodnocení hluku musí zaměřit na vlastní frekvenci lisů, která se pohybuje v pásmu pod 16 Hz¹² a provést dlouhodobá měření v okolním prostoru, zejména v obytných místnostech rodinných domů – a to v širokém okolí s ohledem na vlnění.

Hluk s významným obsahem nízkých kmitočtů¹³, proniká velmi snadno i poměrně masivním obvodovým pláštěm do vnitřního prostoru staveb. Tento hluk je subjektivně pocíťován výrazněji negativně ve srovnání s hluky v oblasti středních a vysokých kmitočtů (ČSN ISO 1996-1, příloha C)

Hluková studie vychází z „nepatrného nárůstu dopravy“, které bylo zpracovateli hlukové studie sděleno patrně společností. S ohledem na skutečnost, že počty průjezdů motorových vozidel, zejména těžkých nákladních vozidel jsou městem Úvaly rozporovány průběžně v celém vyjádření s uvedením relevantních důvodů a zdrojů, tak nelze jakkoli považovat závěry hlukové studie vztahující se k nulovému nárůstu hluku z automobilové dopravy za jakkoli relevantní.

Hluková studie vůbec nepočítá s kumulovanými vlivy osobní automobilové dopravy spočívající v kumulaci během střídání směn (příjezdy a odjezdy osobních automobilů). Nebyly zohledněny tzv.

⁹ I v případě bodového zdroje zvýšení hluku o 4 až 6 dB, v případě plošných zdrojů (hluk z hal je komplet spočítán na plošné zdroje) může to být vyšší o +10 až +12 dB

¹⁰ Totéž kritizoval jeden ze závěrů posudku „Dostavba výrobního závodu ESSA CZECH spol. s r.o. Úvaly“ z roku 2005 na str. 39.

¹¹ Ukázka vlnění na frekvenci 100 Hz test Tone (pozn.: v případě testu nenastavovat reproduktory na maximum, ale postupně přidávat hlasitost, jinak může dojít k poškození reproduktoru (!!!))

TEST <https://www.youtube.com/watch?v=Cdi0jQtMqV8>

¹² Ukázka vlnění na frekvenci 16 Hz Bass test (pozn.: v případě testu nenastavovat reproduktory na maximum, ale postupně přidávat hlasitost, jinak může dojít k poškození reproduktoru (!!!))

TEST dostupný na <https://www.youtube.com/watch?v=iWq2Trt2dW0>

¹³ Nízký kmitočet znamená velkou délku zvukové vlny, řádově metry. Tato délka koresponduje s geometrickými rozměry místnosti, do kterých hluk proniká. Pokud jsou tyto rozměry blízké celočíselnému násobku půlvln akustického signálu o daném kmitočtu, dochází v reálném prostředí ke vzniku nestabilního stojatého vlnění, které má z důvodu malé difuzivity prostoru za následek velmi nehomogenní rozložení akustického pole vzhledem k půdorysu i řezu dané místnosti a mohou vznikat záněže majících charakter oscilující tónové složky, které mají velmi rušivý efekt pro lidi pobývající v místnosti

studené starty jak osobních, tak nákladních automobilů¹⁴ a z toho vyplývající zvýšení hluku v časných ranních a i pozdních nočních hodinách.

Hluková studie se jakkoli nezabývá stacionárními zdroji s venkovními výdechy, kdy je hluk sání kompresorů kolem +75 dB, strojovny chlazení (klimatizace) nacházející se na střeše kolem +91 dB, rekuperační jednotky a odsávací ventilátory umístěné na střeše a bocích hal 80-90 dB.

Zásadní metodickým pochybením zpracovatele hlukové studie je, že nebyl proveden hlukový popis stavu před výstavbou existujícího areálu a rovněž je zcela opomíjen faktor »pohody«¹⁵ mezi obyvateli okolní zástavby rodinných domů, a to přesto, že je tomu formálně věnována celá kapitola Studie. Zpracovatel Studie se skutečnými vlivy na obyvatele okolí a jejich vnímáním nezabýval a mezi obyvateli okolí je vůbec nezjišťoval.

Rovněž si nelze nevšimnout obr. č. 5 na str. 20 Hlukové studie, kde jsou namodelovány pracovní bagry a nakladače s 30+ dlouhým ramenem. Takové stroje buď neexistují anebo jde o extrémně těžkou pracovní techniku pracující v lomech a důlních zařízeních k těžbě. Takové stroje musí ovšem obsahovat seismické posouzení s ohledem na jejich vliv na okolní prostředí. Hluková studie vychází pouze s rezervou 2,5 dB k limitu 65 dB v pracovním prostředí. Ve skutečnosti takové stroje budou s ohledem na objemném, ba až masivním přesunu zeminy, pracovat o nejméně 40 metrů blíže k okolním rodinným domům. Je tedy zjevné, že limit 65 dB nemůže být ani při stavbě dodržen.

Rovněž nelze opominout skutečnost, že měření hluku nezahrnovalo žádný měřicí bod v obytné zástavbě na jižní straně, což je směr, kterým je plánováno rozšíření výrobního závodu.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že hluková studie je tedy nedostatečným a nerelevantním zdrojem k závěrům uvedeným ve Studii, z důvodu, že pracuje s nesprávnými daty/údaji, které byly zpracovateli hlukové studie poskytnuty, a dále, že nepracuje s kumulací negativních jevů, se skutečností, že musí být posouzen plný provoz v nočních hodinách, nebylo provedeno posouzení nízkofrekvenčního hluku a vibrací. Absentuje hlukový popis stavu před výstavbou první části areálu výrobního závodu. Naměřené průměry akustických tlaků jsou vyšší, než predikce výpočtu. Studie se nezabývá studiem skutečných vlivů uvedených „faktorem pohody“.

5. Doprava

Studie se na stranách 15 až 17 podrobně popisuje stavbu „přeložky silnice I/12“, aby na konci uvedl větu, že „záměr nesouvisí s uvedenými záměry“ a ve třech větách se odkázal se stávajícím provozem na studii odečtu dopravních intenzit z roku 2016.

K přeložce I/12 toliko, že se tato připravuje do provozu již od roku 2004 a termín uvedení do provozu byl již mnohokrát posuzován. Poslední předpokládaný termín uvedení do provozu je rok 2025. S ohledem na obecně známou situaci Silničního okruhu kolem Prahy v úseku 511 (SOKP 511), která je známá jak v médiích, tak z mnoha dokumentů, nelze se tímto termínem jakkoli řídit.

Co se týče dopravy, tak se Studie na str. 17 odkazuje na stávající provoz na silnici II/101 (Úvaly-Jirny). Při sčítání v roce 2010 byl v daném úseku počet 715 těžkých nákladních vozidel/24hod., což bylo 15% z celkového počtu vozidel (4.689). V roce 2016 byl počet těžkých nákladních vozidel 819 vozidel/24hod. při nárůstu celkové dopravy o 35%.

¹⁴ Totéž kritizoval jeden ze závěrů posudku „Dostavba výrobního závodu ESSA CZECH spol. s r.o. Úvaly“ z roku 2005 na straně 67.

¹⁵ Totéž kritizoval jeden ze závěrů posudku „Dostavba výrobního závodu ESSA CZECH spol. s r.o. Úvaly“ z roku 2005 v kap. II.2.12 na str. 52.

Tato sčítání ovšem nevzaly v Úvahu skutečnost, že následně byl v obci Horoušany zakázán vjezd nákladních vozidel (viz, most v Horoušanech), tedy se počet vozidel snížil o průjezdná vozidla a staveništní dopravu (v okolí byly ukončeny projekty staveb a další zde neprobíhají vůbec či jsou v marginálním počtu).

Město Úvaly vzneslo otázku Městské policii k výpisu ze stacionárních radarů měření rychlosti, která mj. sčítá průjezd vozidel podle druhu a to za měsíc prosinec 2019. Městská policie na svých zařízeních (§ 24b zák. 553/1991 Sb., o obecní policii) zjistila průjezd 127 nákladních vozidel a jízdních souprav denně v obou směrech. S ohledem na zákaz vjezdu nákladních vozidel v obci Horoušany (most) jde o vozidla místní dopravy.

Vzhledem ke skutečnosti, že jde o všeobecně obytné a všeobecně smíšené území, kde významným uživatelem nákladních vozidel je právě společnost Essa Czech, je uvedení 14 vozidel (průjezdů) na straně 14 Studie se tedy jeví jako silně podhodnocené.

Zpracovatel neuvedl zcela žádné relevantní a ověřitelné odkazy vztahující se k intenzitě dopravy pořízené zejména nezávislými zdroji. Samotný záměr v otázce počtu dopravní intenzity dále v jedné větě hovoří o 15 nákladních automobilech denně a v další hovoří o 7 vozidlech = 14 průjezdů.

Zpracovatel uvádí, že se předpokládá nárůst na 22 NA za den. Ve vztahu k 7 vozidlům, tj. 14 průjezdům, které zpracovatel uvádí jako současný stav, jde o nárůst na 44 průjezdů, tj. o 314% (!) těžkých nákladních automobilů denně, tj. průjezd více, než 16tis. těžkých nákladních automobilů ročně.

Studie hovoří o průjezdu vozidla směrem na jih, tedy vozidla budou využívat silnici I/12, která po odbočce vede v intravelánu města Úvaly, fakticky jeho středem. Situace se nezmění ani zhotovením přeložky, kdy na nájezd na okruh kolem Prahy budou vozidla stále vedena přes intravelán a faktické centrum města Úvaly.

Zpracovatel v Studii uvádí, že bude 110 osobních automobilů na směnu ve dne a 40 osobních automobilů v noci, což celkem činí v predikovaném třísměnném provozu (nejméně) 520 průjezdů osobních vozidel denně¹⁶, tj. 189.800 průjezdů osobních automobilů ročně. Zpracovatel uvádí v tabulce na straně 38 Studie, že při sčítání je zde naměřeno 5.464 průjezdů osobních automobilů denně. Dle tohoto sčítání se jedná o navýšení o 10,5% průjezdů osobních vozidle denně.

Dále je v Studii uvedeno „Do areálu vjíždějí a vyjíždějí nákladní automobily servisních firem (oprava a údržba objektů, zařízení a nástrojů, likvidace odpadů)“ aniž by byl proveden výpočet současného a předpokládaného stavu s odůvodněním. Objekt tohoto rozsahu (10tis. m² plochy se zařízením a administrativou) potřebuje standardní každodenní servis, tedy je zde předpoklad příjezdu nejméně desítky vozidel denně počínaje od těžkých nákladních vozidel odvozu odpadů po lehká nákladní vozidla běžného servisu a údržby. I v případě minimalistického odhadu desítky vozidel, tj. dvacet průjezdů denně, jde o 7.300 průjezdů dalších nákladních ročně. Jak příklad je zde uvedena i predikace odpadů ze spotřebovaného materiálu na 38-44 tun denně (viz, str. 19 Studie), což jsou nejméně 3 nákladní vozidla odvázející odpad k likvidaci denně, tj. šest průjezdů denně.

Studie s ohledem na zvýšení počtu zaměstnanců vůbec nepočítá s hromadnou dopravou. Při předpokladu tří směn se bude vypravovat buď třikrát denně svozový podnikový autobus do dvou směrů (viz, předpokládaný rozpad generované dopravy 50:50 na str. 38 Studie), tedy půjde o 12 průjezdů autobusu denně (4.380 průjezdů ročně) anebo bude požadavek zvýšit počet autobusových linek ROPID (MHD) se stejným počtem průjezdů autobusů.

Město společně s okolními obcemi se v dané lokalitě snaží o snížení dopravy a nikoli o její zvýšení.

¹⁶ Pro srovnání: Rozptylová studie (příloha č. 6 k Studii) uvádí nájezd kolem 600 osobních vozidel denně, tedy jde o recentní odhady.

Co se týče samotné staveništní dopravy, tak s ohledem na zastavení bezmála 10tis. m² plochy včetně dovozu těžké techniky a těžkých strojů je zde očekáván vysoký nárůst staveništní techniky spočívající dle odhadu nejméně ve stovce těžkých nákladních automobilů a strojů denně a k tomu připočtení provozu těžkých staveništních strojů, jeřábů a zařízení po dobu 14 hodin denně (viz, str. 64 Studie).

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že Studie se takřka vůbec nezabývá dopravou s ohledem na stávající stav intenzity dopravy, ale vychází výhradně ze statistických údajů, které nekorelují se současným stavem. Stavba přeložky I/12 se odkládá již dvacet let a její termín je stále v nedohlednu. I po stavbě přeložky nebude odstraněn problém s nájezdem těžkých nákladních vozidel jak v lokalitě továrny, tak též v intravelánu a faktického centra města Úvaly. Zpracovatel nikde neprovedl relevantní odkazy na modelování a výpočet dopravy společnosti Essa Czech ve vztahu k stávající továrně, natož ve vztahu k předpokládanému rozšíření. S ohledem na měření prostřednictvím zařízení městské policie jsou uváděná čísla zcela nereálná. Nárůst těžké nákladní dopravy i v případě, že by se vycházelo z čísel uvedených v Studii, činí 314%, ovšem fakticky jde o nárůst mnohonásobně vyšší. Nárůst dopravy osobních automobilů zaměstnanců je předpokládána s navýšením o 10,5% denně. Studie zcela opomíjí jak současnou dopravu, tak nárůst dopravy servisních služeb související s odvozem odpadů z materiálu, jakož i dalšího odpadu či provozu autobusové dopravy pro svoz zaměstnanců, která s příchodem nových zaměstnanců v dělnických profesích, nutně nastane.

6. Spotřeba pitné vody

Studie uvádí na str. 28 celkový odhad spotřeby pitné vody 7.300m³/rok s tím, že voda bude používána z napojeného vodovodu veřejné služby.

Vodovod veřejné služby provozují Technické služby města Úvaly, příspěvková organizace (dále jen „TS Úvaly“) a město Úvaly jsou vlastníkem vodovodu.

V Studii není uvedeno, že by s TS Úvaly bylo navýšení odběru vody konzultováno. Dle informací ředitelky TS Úvaly společnost ani zpracovatel nekontaktovaly TS Úvaly k vyjádření navýšení spotřeby vody ani navýšení množství vody splaškové.

Město Úvaly odkazují na skutečnost, že spotřeba vody je s ohledem na dosud nezrealizovaný „Obchvat vodovodu Jirny“ na hranici kapacity, což by takovou informaci TS Úvaly Zpracovateli poskytly, protože byla známá od první poloviny roku 2019. Primární potřeba zásobování vody je tedy z nutnosti směřována na obyvatelstvo, které na daném území žije. Veškerá kapacita v přepočtu na ekv. obyvatele, je již ve formě plánovacích smluv podle stavebního zákona vyhrazena pro již probíhající nebo právě připravovanou výstavbu především bytových jednotek a staveb veřejné infrastruktury (např. Svazková základní škola). Ani predikovanou spotřebu 7.000 m³ ročně pitné vody z vodovodu veřejné služby nejsou schopny s ohledem na omezení kapacity dodávky vody spočívající v nedostatečné technické kapacitě, na kterou nemá TS Úvaly vliv, není možné poskytnout.

Město Úvaly k tomuto uvádí, že z důvodu nedostatečné kapacity nemohla být realizována v roce 2019 ani smlouva mezi městem Úvaly a obcí Květnice k dodávce pitné vody pro výstavbu čtvrtě rodinných domů. V daném případě jde o problém dodávky vody, kdy do obce Květnice nemůže být v současnosti dodány voda jak z přivaděče od města Úvaly, tak z přivaděče „Praha-Veolia“ i z přivaděče „Kolín-VODOS“ z důvodů, že jsou všechny na hranici kapacity dodávky vody. Nedostatek kapacity vody je technickým nedostatkem, který jde mimo působnost město Úvaly z důvodu, že město Úvaly není provozovatelem přivaděče.

Studie na str. 28 dále odhaduje spotřebu vody 120 litrů (0,12 m³) na směnu a osobu na výrobu a 60 litrů (0,06 m³) na směnu a osobu pro THP pracovníky.

Lze se ztotožnit se spotřebou vody k mytí a osobní hygieně v technickém provozu podle Přílohy 12 v bodu VIII. 46. vyhl. č. 428/2001 Sb., kde se uvádí 30m³ na osobu ve směně/rok. Nelze se jakkoli ovšem ztotožnit s poloviční spotřebou pro THP pracovníky, a to s odkazem na bod VIII. 45. vyhl. č. 428/2001 Sb., která uvádí 26 m³ na osobu ve směně/rok a nikoli 15,72 m³ na osobu ve směně/rok, kterou fakticky uvádí Studie.

V Studii není rovněž uvedeno, kolik bude pracovníků ve výrobě, a kolik připadá na THP. Pouze se na dvou místech zmiňuje o celkovém počtu 267 pracovníků. Již pouhý rozdíl více, než 10 m³ na osobu ve směně/rok činí rozdíl + 1320 m³ rok, což je rozdíl +18 %¹⁷.

Studie dále, ačkoli se odkazuje na jídelnu (str. 20 bod SO 19, str. 52), se nezabývá spotřebou vody při přípravě a výdeji jídel, která při normě jedno jídlo dle bodu V. 19. vyhl. č. 428/2001 Sb., celkem 8 m³ na osobu ve směně/rok, u 267 pracovníků činí 2.136 m³/rok spotřeby vody. Rovněž bufet/občerstvení včetně ochranných nápojů činí dle bodu V. 20. vyhl. č. 428/2001 Sb., celkem 1 m³ na osobu ve směně/rok, což je u 267 pracovníků celkem 268 m³/rok. Součtem tedy 2.404 m³/rok.

Rozdíl oproti stavu, který je predikován v Studii činí +32,9 %.

Spotřeba vody jen na mytí zaměstnanců, příprava a výdej jídel v jídelně a bufet včetně ochranných nápojů činí tedy nejméně 11.024 m³/rok.

Výše uvedené nezahrnuje další spotřebu pitné vody dle příslušných norem, jakož ani spotřebu vody k dalším účelům.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že Studie vychází z nereálných a silně podhodnocených čísel spotřeby pitné vody již v části pro hygienu a stravování. Současně předkladatel studie se nijak nezabýval faktickými možnostmi a v úvazích obecně známými možnostmi v dodávkách pitné vody z vodovodu veřejné služby. Zpracovatel studie nekontaktoval ani TS Úvaly jako provozovatele vodovodu a ani město Úvaly jako vlastníka vodovodu s možnostmi navýšení kapacity odběru pitné vody.

Kapacita dodávky pitné vody je již v současné době na hranici kapacity technických možností dodávky vody s ohledem na dosud nerealizovanou stavbu přivaděče pitné vody, jakož existující plánovací smlouvy mezi městem Úvaly a jinými stavebníky; technická kapacita dodávky pitné vody jde mimo vlastníka a provozovatele vodovodu veřejné služby. Služba dodávky pitné vody je primárně realizována pro obyvatele města Úvaly, jakož i další smluvní partnery (sousední obce) ve formě nasmlouvaných odběrů.

2.1. Spotřeba pitné vody k dalším účelům

S ohledem na skutečnost, že do objektu není samostatný přívod užitkové vody, tedy se užije pitná voda na všechny druhy spotřeby vody.

Studie jakkoli nepočítá s čištěním a mytím podlah a prostorů výroby či administrativy dle příslušných norem¹⁸.

Studie lapidárně přechází doplňování vody do recirkulace ve výrobě jako nevýznamné. Takový závěr, bez směrných ověřitelných čísel je zcela spekulativní.

¹⁷ Výpočet vychází ze 132 pracovních směn v kalendářním roce (2020) na jednoho zaměstnance, které odpracuje bez ohledu na směny.

¹⁸ Například dle ČSN 06 0320 k čištění podlah a úklidu je měrná spotřeba o teplotě 40° C připravený smíšením se studenou vodou je 0,03 m³ na 100m² plochy, což činí při zastavěné ploše (a to se při výpočtu neberou v potaz patra apod.) 300m³ na jedno čištění; při standardu čištění 2x týdně, činí objem spotřebované vody více, než 30tis. m³.

Studie též jakkoli nepočítá se zásobování požární vodou ve formě požárně-bezpečnostního řešení staveb. S ohledem na skutečnost, že se jedná o výrobní objekt s vyšším požárním nebezpečím, jakož i skutečnost, že kapacita vodovodu veřejné služby – venkovní vodovod DN 50 – je nedostatečná, tedy je nutno vypočítat spotřebu vody s ohledem na vnější odběrná místa požární vody dle příslušných ČSN (zejm. ČSN 73 0873 Požární bezpečnost staveb – Zásobování požární vodou; ČSN 73 0804 Požární bezpečnost staveb – Výrobní objekty; ČSN 73 6639 Zdroje požární vody atd.) a zařízením požárních nádrží jako umělého zdroje požární vody¹⁹.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že Studie se jakkoli nezabývá spotřebou pitné vody k dalším účelům, zejména k čištění a mytí prostoru výrobního závodu, obměny a doplňování vody v recirkulaci chlazení a zejména zásobování požární vodou dle příslušných norem včetně její obměny nebo čištění. Rovněž tato voda není započtena do spotřeby pitné vody.

7. Odpadní splaškové a dešťové vody – hospodaření s nimi

Studie se zabývá odpadními vodami pouze lapidárně s odkazem na stávající napojení. Napojení na ČOV je ovšem smluvním napojením, které vychází ze současné kapacity ČOV provozované TS Úvaly. Dle posledních nezávislých výpočtů jsou²⁰ odpadní vody na hranici kapacity současného provozu ČOV a shodně, jako u zásobování pitnou vodou jsou tzv. plánovacími smlouvami, podle stavebního zákona vyhrazena pro již probíhající nebo právě připravovanou výstavbu především bytových jednotek a staveb veřejné infrastruktury (např. Svazková základní škola). Ani Studii predikovanou tvorbu odpadních splaškových vod v objemu 7.000 m³ ročně nejsou schopny s ohledem na omezení kapacity dodávky vody spočívající v nedostatečné technické kapacitě, na kterou nemá TS Úvaly vliv, není možné poskytnout, natož skutečné množství, které je mnohem vyšší.

Studie současně na straně 53 se odkazuje na využití dešťových vod ke splachování WC s úsporou cca 1860 m³ pitné vody ročně a současně na téže straně výše hovoří, že „vznikají jako výstup z hygienického zařízení (...) jejich množství je ekvivalentní spotřebě vody“. Zde uvedené výroky jsou v přímém vzájemném rozporu a nadto (s užitím cen za rok 2020) by docházelo ke škodě na stočném pro TS Úvaly potažmo městu Úvaly ve výši 102,5tis. korun ročně²¹ (v současných cenách).

Projekt využití dešťové vody s ohledem na životní prostředí zasahuje do několika oblastí, kterými se zabývá EIA. Předně zde neexistuje vyjádření Krajské hygienické stanice, že je takový projekt realizovatelný a za jakých podmínek. Zde by s nejvyšší pravděpodobností musela být úprava dešťové vody. V žádném případě není přípustné, aby rozvody takové vody byly propojeny s rozvody pitné vody veřejné služby²². Město Úvaly po konzultaci s odborníky rovněž vidí za problematické vlastní rozvod dešťové vody v prostoru výrobního podniku a zejména v prostorech hromadného stravovacího zařízení.

Současně je obecně známá skutečnost, že taková voda se skladuje v nádrži, která by měla být podzemní s ohledem na nároky na čistotu takové vody s ohledem na množení bakterií a zkažení vody (biologická kontaminace). Studie s takovou nádrží nepočítá a ani nezmiňuje projekt hospodaření s dešťovou vodou.

¹⁹ Zde je nutno rovněž započítat s ohledem na zkušenosti z přívodu vody do požárních nádrží v okolních obcích v rámci objektů skladů či výrobních závodů, že dochází k vypuštění vody a jejím napuštění anebo je nutno vystavět čističku těchto vod. Odběr vody musí být znásoben počtem vypouštění anebo realizována stavba čističky odpadních vod, které byly jako vody požární.

²⁰ Z uvedeného důvodu byly vydány v rámci pořizování nového Územního plánu stavební v letech 2018 a 2019 stavební uzávěry ve formě opatření obecné povahy a další regulace městem (negativní vyjádření ke stavebním záměrům apod.), které významně omezují výstavbu na území města Úvaly s ohledem na nedostatek kapacity pitné vody a nedostatek kapacity ČOV.

²¹ Cena stočného v Úvalech je stanovena v roce za leden-duben 2020 na 55,09 Kč/m³.

²² § 11 odst. 2 zák. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích.

Studie se nijak těmito aspekty nezabývá s ohledem na životní prostředí.

V případě více zdrojů vody je tedy fakticky nutné vybudovat měření (průtoky) odpadních vod (např. Parshallův žlab), který bude 24/7/365 přístupný ke kontrole provozovateli kanalizace odpadních vod. K tomuto opět nebyly kontaktovány TS Úvaly pro vyjádření se k technickému záměru projektu stavby, jak jej prezentuje tato Studie.

Studie uvádí v rámci návrhu 8.580 m² střech (str. 52) při zastavěnosti 11.664 m² plochy výroby a 680 m² skladovací haly palet (str. 8), tj. celkem (12.344 m²). Rovněž jsou zásadní rozpory v uvedených pozemních (účelových) komunikacích, parkovištích a zpevněných ploch v objektu.

Výpočet je tedy postaven na rozporných číslech, kdy jsou v odvozech dešťových vod uvedena čísla ploch střech o 43% nižší, než je uvedeno v kapitole 2 na straně 8. Tento rozpor není nijak ve Studii vyjasněn.

Celá kapitola týkající se dešťových vod se odkazuje na rozporné vstupní údaje především vztahující se k rozměrům střech a pozemních komunikací v objektu.

Studie zcela opomíjí předčištění dešťové vody ze všech parkovišť a pozemních komunikací v objektu v odlučovači ropných látek s účinností, aby vyčištěná voda splňovala maximální ukazatel přípustného stupně znečištění vod.

Je zcela nepřijatelné, aby byly dešťové vody z pozemních komunikací likvidovány přímým vsakováním v přilehlých zelených plochách zasakovací rýhou. Rovněž je zcela nepřijatelné, aby dešťové vody ze střech a pozemních komunikací se odváděly přímo do retenční nádrže bez předčištění. Pozemní komunikace mohou být s vyšším rizikem znečištěny ropnými látkami z parkujících těžkých nákladních i osobních motorových vozidel.

Ve Studii není uvedeno, kam bude voda z retenční nádrže čerpána (vyjma části, která se vztahuje na užití vody ke splachování WC). Studie neobsahuje vyjádření Povodí Labe s.p. jako správce předmětných vod, které nebudou zpracovány v rámci řešení výrobního závodu.

Také s ohledem na současný vývoj hospodaření s vodami je vysoce problematické míchání dešťových vod z pozemních komunikací (kontaminované ropnými produkty) a ze střech.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že Studie fakticky zcela opomíjí hospodaření s odpadními vodami. Kapacita ČOV je již v současné době na hranici kapacity technických možností odvodů splaškové vody s ohledem na teprve počátek realizace stavby nové ČOV/dostavby ČOV, která úzce souvisí s dostavbou vodovodního „přivaděče Jirny“.

Studie hovoří o využití části dešťové vody jako vody užitkové ke splachování WC přičemž není uvedeno řešení ve formě předčištění takových vod a měření takové vody na výstupu splaškové kanalizace, kdy dochází v dnešních cenách ke škodě více, než 100tis. korun ročně. K tomuto řešení absentuje vyjádření Krajské hygienické stanice a Povodí Labe a.s.

Studie rovněž ignoruje nutnost předčištění odpadních dešťových vod odlučovači ropných produktů z dešťových vod z pozemních komunikací s ohledem na zvýšený výskyt ropných produktů. Studie odkazuje na vsakování dešťových vod z pozemních komunikací, kde je vyšší pravděpodobnost kontaminace s ropnými produkty - takové= řešení je zcela nepřijatelné. Studie neřeší problematické míchání dešťových vod s pozemních komunikací a ze střech.

8. Odpady z výroby

Na straně 19 Studie se uvádí předpoklad 98 tun až 117 tun spotřebovaného materiálu denně plus 61-73 tun výrobků denně.

Prostým odečtem vychází 37-44 tun odpadů ze surovin denně, což je 16.060 tun odpadu ročně. Tento odpad je tříděným odpadem, který musí být někde zpracováván. Největším odpadem je železo a ocel následované hliníkem.

Na straně 55 až 56 v tab. č. 26 je uvedeno, že celková roční produkce odpadu v roce 2018 činila 4.011 tun odpadu ročně.

Zvýšení zátěže produkcí odpadů z výroby je tedy čtyřnásobné oproti stávajícímu stavu. Prostým výpočtem, jakož i skutečností, že odpad odváží různé společnosti (viz str. 55 až 56 v tab. č. 26), tak se jedná o další nájezd desítek vozidel denně.

Studie hovoří o nárůstu odpadů, aniž se zabývá, jaký nárůst odpadů se předpokládá v jednotlivých složkách odpadů. Ve vztahu k likvidaci odpadu Studie hovoří, že „odpady budou ze závodu i nadále odstraňovat specializované firmy“ aniž by byly uvedeny podrobnosti, zejména ve vztahu k nájezdu těžkých nákladních vozidel jednotlivých firem.

Dopadům na životní prostředí nesvědčí ani skutečnost, že nejsou využívány místní zdroje k likvidaci odpadů (místní společnosti), zejména u odpadu typu „papír“, „plasty“ a „směsný komunální odpad“ (viz str. str. 55 až 56 v tab. č. 26), ale odvoz a likvidaci tohoto druhu odpadu provádí společnosti, které musí odpad odvézt na dlouhé vzdálenosti, dokonce na území jiného kraje.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že dojde ke čtyřnásobnému navýšení produkce odpadů, což s sebou přináší čtyřnásobnou zátěž na sběr, nakládku a odvoz tříděného odpadu. Odpad odváží různé společnosti, tedy je zřejmé, že bude docházet ke zvýšenému průjezdu těžkých nákladních vozidel těchto společností. Rovněž odvoz k likvidaci běžného tříděného odpadu je prováděno společnostmi, který tento odpad odváží na území jiného kraje a nejsou využívány zdroje společností odvázející obdobný druh odpadu ke třídění a likvidaci na území města Úvaly. Toto sebou přináší další nadbytečnou ekologickou zátěž spočívající ve zbytečné dopravě odpadu.

9. Vliv na krajinu, ochranu přírody a kulturní památky

Studie uvádí na str. 81, že „na předmětném území stavby se nenachází žádné historické, kulturní nebo archeologicky významné místo“.

Dle platných Územně analytických podkladů ORP Brandýs nad Labem – Stará Boleslav²³ dle sledovaných jevů dle Přílohy č. 1 vyhl. 500/2006 Sb. je město Úvaly vedeno jako

- území s archeologickými nálezy (bod A 016),
- oblast krajinného rázu (bod A 017),
- místo krajinného rázu (bod A 018)
- území s územním systémem ekologické stability (bod A 0021),
- území s přírodním parkem (bod A 030),
- území s bonitovanou půdně ekologickou jednotkou (bod A 041),
- území s investicí do půdy za účelem zvýšení půdní úrodnosti (bod A 043).

Studie dále uvádí, že „západně je situováno nadregionální biocentrum Vidrholec, kód 5 o celkové ploše 1 502 ha, z toho na území města Úvaly 216 ha. STG tvoří 2B3, 2B4, 2AB2, 2BC4, 2BC5. Nadregionální biocentrum je vymezeno převážně v lesních porostech Klánovického lesa a Škvorecké obory a v úsecích nivy Výmoly ve Škvorecké oboře. Zahrnuje přírodní parky Klánovice - Čihadla a Škvorecká obora. Králičina a přírodní rezervaci Klánovický les-Cyrliv“. Počátek lesního útvaru se nachází pouhých 900

²³ ORP Brandýs n/L- St. Boleslav:

UAP, 4. aktualizace; dostupné z https://www.brandysko.cz/assets/File.ashx?id_org=904&id_dokumenty=38994

metrů od pozemku. Klánovický les je chráněn jako přírodní park Klánovice-Čihadla²⁴ a zbytek jako přírodní památka Klánovický les²⁵. V blízkosti je rovněž Evropsky významná lokalita Natura 2000 Blatov a Xaverovský háj²⁶.

Studie je tedy vnitřně rozporná, co se týče podkladů Studie a faktického stavu. Studie se nijak nezabývá dopady na nadregionální biocentrum zásadního charakteru, které prochází přes pozemky záměru stavby.

9.1. Vyjádření k Studii: MÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav

Přílohou č. 1 Studie je vyjádření MÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, která zcela ignoruje vlastní závěry města Brandýs nad Labem – Stará Boleslav uvedené v Územně analytických podkladech ORP uvedené výše.

Vyjádření MÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav dále uvádí, že pozemek se nachází v ochranném pásmu letiště a leteckých staveb. Ve Studii absentuje posouzení míry bezpečnosti letecké dopravy a leteckých staveb a zařízení včetně vyjádření ministerstva dopravy, ministerstva obrany a státní letecké inspekce apod.

Vyjádření MÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav rovněž uvádí, že přes pozemek prochází nadregionální biocentrum.

Vyjádření ORP Brandýs nad Labem – Stará Boleslav není závazným stanoviskem ve smyslu § 96b ani územně plánovací informací dle § 21 zák. 183/2006 Sb., stavební zákon, v platném znění. V rámci EIA se s tímto vyjádřením lze vypořádat shodně, jako s dalšími podklady k EIA.

9.2. Vyjádření ke Studii: Krajský úřad Středočeského kraje

Přílohou č. 2 Studie je vyjádření Krajského úřadu Středočeského kraje, které upozorňuje, že dotčené území zasahuje do nadregionálního biokoridoru Vidrholc – K68 (NK68) a požaduje, aby v souladu se zásadami územního rozvoje Středočeského kraje byl prvek Územní systém ekologické stability krajiny (ÚSES)²⁷ respektován jako nezastavitelný.

9.3. Absence vyjádření Magistrátem hl.m.Prahy, ÚMČ Praha 21, ÚMČ Praha-Klánovice

Ve Studii zcela absentuje vyjádření Magistrátu hl.m.Prahy a věcně příslušných městských částí Praha 21 a Praha-Klánovice k územní soustavě „Klánovický les“ nadregionálního biokoridoru Vidrholc.

²⁴ Vyhláška NVP 1/1982 Sb. NVP v platném znění;

dostupné např. z http://www.praha.eu/public/d3/88/1d/2567046_839078_vyhlaska_c_1_1982.pdf

²⁵ Např. <http://www.praha-priroda.cz/lesy/klanovicky-les/>

²⁶ Např. <http://www.praha-priroda.cz/lesy/xaverovsky-haj/>

²⁷ Územní systém ekologické stability krajiny (ÚSES) je definován jako „vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu“. Vytváření územního systému ekologické stability (ÚSES) je podle § 4 odst. 1) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Smyslem vytváření a ochrany ÚSES je zajištění základních prostorových podmínek pro dlouhodobé udržení a posílení jedné ze základních přirozených funkcí krajiny - ekologické stability („schopnost ekosystému vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce“ – viz § 4 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí). Děje se tak postupným vytvářením spojitě sítě ploch s relativně vysokou ekologickou stabilitou, na kterých je umožněn rozvoj přirozených, především rostlinných společenstev, jejichž druhová skladba odpovídá konkrétním stanovištním podmínkám (přirozený genofond krajiny). Takto stabilizovaná území jsou předpokladem zachování či obnovení rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev a mohou příznivě působit na okolní méně ekologicky stabilní části krajiny. Odborné a metodické principy vymezování ÚSES spočívají v biogeografickém členění krajiny a typologii přirozených společenstev ve vztahu ke stanovištním podmínkám. Využívají poznatků o závislosti složení a struktury přirozených společenstev na geografických podmínkách (klíma, nadmořská výška, průběh počasí), geologických podmínkách (složení a struktura geologických vrstev), pedologických podmínkách (složení a struktura půdy), hydrologických a dalších podmínkách. (zdroj. MŽP ČR).

Studie nerespektuje platné Územně analytických podkladů ORP Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, které jsou veřejně dostupné. Například uvádí nepravdivé informace, že území není archeologickým naleziště.

Rovněž, přes vyjádření od Středočeského kraje a i ORP MÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, že je pozemek součástí nadregionálního biokoridoru, nebylo zajištěno vyjádření příslušných úřadů v hl. m. Praze a rozpracována odborná studie dopadů výroby a dopravní zátěže na tento nadregionální biokoridor. Požadavek Středočeského kraje zní, aby byl prvek Územní systém ekologické stability krajiny (ÚSES) respektován jako nezastavitelný.

10. Emise (rozptylová studie)

Rozptylová studie je Přílohou č. 5. Rozptylová studie uvádí v kap. 5.2.3 (str. 11 až 13) emisní předpoklady, které byly dodány společností. Shodně jako u dalších studií se jedná o nárůst dopravy „pouze“ o sedm nákladních vozidel denně. Dále uvádí nárůst osobních vozidel o 600 jízd denně.

Rozptylová studie vychází z „nepatrného nárůstu dopravy“, které bylo zpracovateli rozptylové studie sděleno patrně společností. S ohledem na skutečnost, že počty průjezdů motorových vozidel, zejména těžkých nákladních vozidel jsou městem Úvaly rozporovány průběžně v celém vyjádření s uvedením relevantních důvodů a zdrojů, tak nelze jakkoli považovat závěry rozptylové studie vztahující se k nulovému nárůstu emisí z automobilové dopravy za jakkoli relevantní.

Zásadní metodickým pochybením zpracovatele rozptylové studie je, že

- a) nebyl proveden hlukový popis stavu před výstavbou existujícího areálu,
- b) nebylo zohledněno tzv. studené spouštění klimatizačních jednotek a vzduchotechniky na administrativní budově²⁸.

Rozptylová studie vůbec nepočítá s kumulovanými vlivy osobní automobilové dopravy spočívající v kumulaci během střídání směn (příjezdy a odjezdy osobních automobilů). Nebyly zohledněny tzv. studené starty jak osobních, tak nákladních automobilů²⁹ a z toho vyplývající zvýšení emisí v časných ranních a i pozdních nočních hodinách.

Z těchto důvodů nemůže být modelování a výsledky imisní situace v prostoru být považován za věrohodný, tedy závěry hovořící o podlimitním vlivu imisních koncentrací jsou neopodstatněné a liché.

11. Ovzduší a klima

Studie uvádí na str. 81, že „podle klimatické rajonizace (Quitt, 1971) spadá zájmové území do mírně teplé klimatické oblasti MT11“.

Toto se nezakládá na pravdě, protože podle klimatické rajonizace (Quitt, 1971)³⁰ spadá zájmové území do oblasti MT 10, a to ještě na hranici se specifickou lokalitou T 2, která představuje nejteplejší a nejsušší oblast na území ČR.

Jakékoli závěry vztahující se k ovzduší a klimatu uvedené ve studii nelze považovat za věrohodné.

²⁸ Studie uvádí, že klimatizace a vzduchotechnika na administrativní budově nebude v noci v provozu, tedy zejména v teplejších či naopak studenějších dnech je nutné klimatizaci a vzduchotechniku spustit na plný výkon ze studeného startu.

²⁹ Totéž kritizoval jeden ze závěrů posudku „Dostavba výrobního závodu ESSA CZECH spol. s r.o. Úvaly“ z roku 2005 na str. 67.

³⁰ Mapa v kvalitním rozlišení dostupná např. na www.ovocnarska-unie.cz/sispo/klimreg/mapa.jpg

12. Řešení havárií

Studie zcela opomíjí nebo jen lapidárně na několika místech zmiňuje charakteristiku environmentálních rizik při možných haváriích a nestandardních stavech, kdy se vesměs odkazuje na platnou legislativu a předpisy. V objektu bude nikoli malé množství různých chemických a ropných látek a produktů. V objektech výrobních závodů jako je závod v Úvalech se v objektech svařoven nachází velké množství tlakových nádob s plyny.

Není popsán způsob eliminace havarijního úniku závadných látek do vod a zeminy z výroben, skladů, jakož i stojících motorových vozidel, zejména těžkých nákladních vozidel. Není uvedeno, jak se budou předmětné chemické a ropné látky a produkty skladovat a jakými postupy bude provedeno jejich zabezpečení – úprava skladovacích nádob, úprava podlah, zdí apod. Není uvedeno, jakým způsobem a kde se budou skladovat tlakové nádoby, jaké budou velikosti a jaký druh plynů bude požíván.

V souvislosti s řešením havárií, jako zatěžujícího elementu ochrany životního prostředí, ve studii absentuje, jaké zásahové prostředky budou k dispozici, zda jsou nutné speciální zásahové prostředky pro jednotku hasičského záchranného sboru s územní působností města Úvaly nebo zda bude součástí výrobního závodu jednotka hasičského záchranného sboru podniku³¹, a v kladném případě, zda půjde o JPO IV. či JPO VI., případně rozsah požární hlídky³².

13. Další souhrnné připomínky

Studie se dále nezabývala ani dalšími skutečnostmi, na které byl zpracovatel od příslušných správních orgánů upozorněn.

Přílohou č. 1 Studie je vyjádření MÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, které uvádí, že pozemek se nachází v ochranném pásmu letiště a leteckých staveb. Ve Studii absentuje posouzení míry bezpečnosti letecké dopravy a leteckých staveb a zařízení včetně vyjádření ministerstva dopravy, ministerstva obrany a státní letecké inspekce apod.

Z hlediska ochrany vlivů na životní prostředí je nutné zajistit soulad s bezpečností letecké dopravy. Pozemek se nachází v leteckém pásmu (zde je nutno nastínit, že se jedná především o koridor sloužící k přistávání a startům letadel, tedy dosahu VHF vysílačů a přijímačů letecké dopravy včetně radionavigačních zařízení s možným rušením elektrickými zařízeními výrobního závodu), proto je z hlediska dopadů na životní prostředí nutné vyjádření příslušných institucí souladu letecké dopravy a provozování leteckých zařízení se zařízeními, které by měly být provozovány ve fabrice.

14. Závěr

Tak jak je záměr dostavby výrobního závodu navržen, tak je v příkrém rozporu se stávajícím i připravovaným Územním plánem, dostavba výrobního závodu. Shodně jako současná stávající část výrobního závodu má zásadní negativní dopad na životní prostředí. Dostavba výrobního závodu není v zájmu s rozvojem města Úvaly a jeho obyvatel.

³¹ § 67 zákona 133/1985 Sb., o požární ochraně

³² § 69 odst. 1 písm. a) zákona 133/1985 Sb., o požární ochraně

Věc: "Nesouhlasné vyjádření dle §8odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, k dokumentaci záměru "Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s.r.o. Úvaly" dopis spolku Nové Slovaný z.s.

MATERIÁL PŘEDKLÁDÁ: Mgr. Petr Borecký

PODSTATA PROJEDNÁVANÉ VĚCI:

Město Úvaly obdrželo dne 28.1.2020 emailem text dopisu spolku Nové Úvaly z.s. "Nesouhlasné vyjádření dle §8odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, k dokumentaci záměru "Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s.r.o. Úvaly"" . Dopis je zaslán jako materiál pro zastupitele k zasedání dne 6.2.2020, podpořený významným počtem obyvatel okolí lisovny. Originál je adresován Krajskému úřadu Středočeského kraje.

DOPAD NA ROZPOČET: Usnesení nemá vliv na rozpočet města

NÁVRH USNESENÍ:

Zastupitelstvo města Úvaly

I. bere na vědomí

dopis spolku Nové Úvaly z.s., Slavičkova 1548, 250 82 Úvaly, IČO: 26538369 "Nesouhlasné vyjádření dle §8odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, k dokumentaci záměru "Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s.r.o. Úvaly"

II. ukládá

zajistit realizaci tohoto usnesení prostřednictvím OŽPÚR

Výsledek hlasování:

0 PRO 0 PROTI 0 ZDRŽEL SE

PŘÍLOHY: Nesouhlasné vyjádření

ZPRACOVAL: Monika Šimáňová

V Úvalech, dne 27.1.2020

Nesouhlasné vyjádření dle § 8 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, k dokumentaci záměru „Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s. r. o. Úvaly“.

Toto vyjádření k záměru rozšíření a předložené dokumentaci podáváme jako zapsaný spolek Nové Úvaly, jehož účelem je ochrana přírody a krajiny a který sdružuje podstatnou část obyvatel a vlastníků rodinných domů v bezprostředním okolí areálu lisovny a svařovny Tawesco Automotive, jejichž životní prostředí je provozem této továrny dlouhodobě poškozováno, a také za všechny obyvatele okolí, kteří se k němu připojili na přiložených podpisových arších. Toto vyjádření tedy reprezentuje názory, výhrady a požadavky velké části obyvatel okolí, kteří jsou záměrem i předloženou dokumentací převážně šokováni a zděšeni, jak dokládá i přiložená petice.

Územní rozhodnutí na všechny rodinné domy v okolí závodu bylo vydáno dříve než územní rozhodnutí současné továrny. Vlastníci rodinných domů v převážně většině nevěděli, co jim bude stát těsně za domy, zatímco původní vlastník Essa Czech s.r.o. věděl, že staví továrnu s těžkou strojírenskou výrobou v těsné blízkosti obytné zástavby. Současný majitel Tawesco Automotive byl s těmito skutečnostmi prokazatelně seznámen dříve, než továrnu koupil, stejně jako s negativním výsledkem předchozího posuzování jejího rozšíření v procesu EIA. Nemohl tedy předpokládat možnost jejího rozšíření, takové záměry dokonce opakovaně kategoricky popíral. Nemůže tedy tvrdit, že by jej zamítnutí záměru ekonomicky poškozovalo, naopak s ním musel počítat. Již jeho současná továrna ekonomicky poškozuje obyvatele okolí snížením hodnoty jejich nemovitostí, záměr rozšíření pak znamená snahu o ještě větší profit firmy na úkor obyvatel okolí, kteří se ničeho špatného nedopustili.

Záměr je svým charakterem i rozměry prakticky totožný se záměrem předchozího vlastníka, firmy Essa Czech s.r.o., posuzovaným vaším úřadem v procesu EIA v letech 2002-2005 (Kód záměru STC027, Dostavba výrobního závodu ESSA Czech s.r.o., Úvaly), odlišnosti současného záměru nemají vliv na zásadní nedostatky a výhrady, kvůli kterým bylo v roce 2005 vaším úřadem pod č.j. 7975-81386-8a/05/OŽP-Zk vydáno nesouhlasné Stanovisko EIA, že záměr nelze realizovat.

O toto Stanovisko, Posudek a další odborná vyjádření vydaná v rámci posuzování záměru STC027 a v nich obsažená tvrzení, která zůstávají v platnosti i při posuzování toho záměru, se opíráme i ve svém vyjádření. Očekáváme, že je úřad vezme v úvahu a zjištění a závěry současného posuzování budou v souladu se zjištěními a závěry předchozího posuzování velmi podobného záměru ve stejném území a za stejných podmínek. Pokud by naopak byly v podstatném rozporu, dojde tím ke zpochybnění procesu EIA, stejně jako nestrannosti a objektivity postupů Krajského úřadu Stč. kraje, i předvídatelnosti správního rozhodnutí jako základního principu právního státu

1. Protiprávnost stávající stavby závodu Tawesco Automotive, Úvaly

Rozpor umístění stavby se schváleným územním plánem

Stávající stavba závodu Tawesco Automotive Úvaly je umístěna v rozporu se schváleným územním plánem. Stavba byla umístěna do území, jehož funkční využití je definováno jako území nerušící výroby a služeb, tato kritéria uvedená stavba nespĺňuje. Podstatnou částí, včetně výrobní haly těžkých lisů zasahuje dokonce i do všeobecně smíšeného území, které je určeno pro bydlení, drobnou výrobu a služby. Regulativy ÚP pro toto funkční využití nespĺňují ani současné parkoviště a komunikace, umístěné ve smíšeném území. Tato porušení regulativů ÚP je zvláště významná s ohledem na skutečnost, že v blízkém okolí stavby se nachází obytná zástavba bezprostředně dotčená vlivem stavby a jejího provozu. Rozpor umístění stavby s územním plánem dokládáme stanoviskem tehdejšího zpracovatele územního plánu Ing. Arch. Petra Durdíka zn. St/Úv/04 ze dne 28.11.2004, stejně tak byl konstatován v dalších vyjádřeních orgánů státní správy, včetně Závěrečného stanoviska procesu EIA 7975-81386-8a/05/OŽP-Zk, vydaného přímo odborem ŽP vašeho úřadu dne 1.11.2005.

Porušení zákona č.244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí

Jak vyplývá ze stanoviska č.j. 2683/OPVŽP/01 Odboru posuzování vlivů na životní prostředí Ministerstva životního prostředí ČR jako ústředního orgánu ochrany životního prostředí, stávající stavba jednoznačně podléhá posuzování vlivů na životní prostředí v procesu EIA dle zákona č. 244/1992 Sb., platného v době zahájení územního řízení umístění stavby. Toto posouzení však nebylo provedeno, čímž došlo k porušení uvedeného zákona a veškerá následná povolující rozhodnutí, tj. územní rozhodnutí, stavební povolení a kolaudační rozhodnutí uvedené stavby jsou z tohoto důvodu protiprávní. Skutečnost, že stavba podléhá posouzení v režimu zákona č. 244/1992 Sb. byla konstatována i vyjádřením vašeho úřadu č.j. 17662/01-Ob, které bylo zároveň podnětem ke zrušení kolaudačního rozhodnutí této stavby.

Protiprávnost kolaudačního rozhodnutí stávající stavby

Na základě výše uvedených porušení zákona o posuzování vlivů na životní prostředí lze kolaudační rozhodnutí stávající stavby označit za protiprávní. Tyto skutečnosti dokládáme i vyjádřením Veřejného ochránce práv JUDr. Otakara Motejla, vydaným v jeho Zprávě o výsledcích šetření, Sp.zn. 4200/2002/VOP/JC.

Z výše uvedených důvodů je zřejmé, že v současné době je umístěním a provozem uvedené stavby způsoben stav odporující platným zákonům. Tento protiprávní stav nelze tedy považovat za výchozí stav pro zhodnocení vlivů záměru na životní prostředí. Za ten je naopak třeba považovat stav před realizací stávající stavby. Nulovou variantou záměru je tudíž stav před realizací stávající stavby a měly by být posouzeny vlivy záměru nikoliv ve srovnání se současným areálem investora, ale se stavem před jeho realizací.

2. Výhrady k záměru a dokumentaci

Dokumentace, kromě jednoho jediného výkresu celkové situace, neobsahuje žádnou běžně používanou stavební dokumentaci (výkresy – dispozice, pohledy, řezy, 3D model, vizualizace, technické zprávy) nutnou pro zhodnocení záměru a jeho dopadů. Velká část tvrzení a výpočtů v dokumentaci je tedy objektivně neověřitelných, protože nebyly doloženy údaje o technickém řešení, rozměrech, výměrách, objemech, použitých materiálech, jejich vlastnostech a řada dalších potřebných údajů.

Samotný název záměru *odhlučnění* je zavádějící, ve skutečnosti se jedná především o téměř trojnásobné navýšení výrobní plochy závodu, přičemž i hluková studie uvádí, že v některých místech v okolní obytné zástavbě dojde ke zvýšení hluku z provozu závodu.

Dokumentace zcela pomíjí kumulaci vlivů záměru s negativními vlivy stávajícího provozu, které tento záměr v převažující většině dopadů (velmi pravděpodobně ve všech) ještě významně zhorší.

Uvedená čísla dopravy materiálu 15-20 tisíc tun za rok a počtu nákladních automobilů 15 za den u stávajícího stavu jsou velmi pravděpodobně podhodnocená. Již v roce 2002 bylo v dokumentaci EIA k předchozímu záměru rozšíření uvedeno 85,5 tuny a 27 NA za den (při 255 pracovních dnech = 21.800 tun za rok), přičemž od stavu v roce 2002 v závodě přibylo významné množství lisovací i svařovací technologie (viz seznam níže) a počet zaměstnanců se zdvojnásobil z 89 na 180. To nutně významně zvýšilo kapacitu výroby i dopravy, ale uvedená čísla jsou oproti stavu z roku 2002 naopak nižší.

Oproti dokumentaci EIA k předchozímu záměru je zřejmě dále podhodnocen i počet NA v poměru ke kapacitě dopravy ($85,5/27 = 3,17$ tuny na jeden NA v letech 2002-2005, $20.000/255/15 = 5,23$ tuny na jeden NA nyní). Navíc lze vzhledem k rozšíření kapacity kompletace (svařování, montáž) po realizaci současného záměru předpokládat ještě větší podíl dopravy méně skladných montovaných výrobků, čímž se dále zvýší objemová náročnost přepravy i poměr/množství přepravované mrtvé hmotnosti (tára – především kontejnery na výrobky) a přinese naopak větší počet NA na jednotku přepravované hmotnosti.

V dokumentaci není uvedeno, jaké hodnotě z uvedeného (nepřesného) intervalu 15-20 tisíc tun za rok odpovídá (přesný) údaj 15 NA za den současného stavu, to samé platí i pro předpokládaných 25-30 tisíc tun za rok a 22 NA za den. Poměr $22/15 = 1,47$ je nižší než poměr levých mezí, pravých mezí i středů těchto intervalů, a tudíž zjevně podhodnocený i při použití prosté přímé úměry. Vzhledem k neurčitosti tyto údaje nevylučují možnost (15 tisíc tun za rok = 15 NA za den nyní, 30 tisíc tun za rok = 30 NA denně po realizaci), že dojde k nárůstu o 100 % až na 30 NA za den, v každém případě uvedených 22 NA denně je neprokázaný a zjevně podhodnocený údaj, stejně jako další výpočty (hluk, imise z dopravy, zdravotní dopady), které z tohoto údaje vycházejí.

Navýšení z 15-20 tisíc t/rok na 25-30 tisíc t/rok neznamena navýšení maximálně o 66,7 %, ale o 100%, což opět zneplatňuje závěry dalších výpočtů z tohoto čísla odvozených, v tomto případě spotřebu svařovacího drátu a z něj vypočtené emise škodlivin.

Z výše uvedených důvodů jsou uvedené údaje o kapacitě nákladní dopravy a počtu NA, stejně tak z nich vypočtených vlivů neprokázané, vzájemně si odporující, a tudíž nedůvěryhodné a s největší pravděpodobností výrazně podhodnocené.

Přiložené vyjádření SÚ Brandýs n. L. k souladu záměru s územním plánem je v rozporu s předchozím stanoviskem zpracovatele ÚP, Posudkem i Závěrečným stanoviskem procesu EIA 7975-81386-8a/05/OŽP-Zk, vydaným odborem ŽP vašeho úřadu dne 1.11.2005, které konstatují, že záměr je

v rozporu s platným územním plánem, tento rozpor dokládáme i řadou dalších skutečností. Vyjádření SÚ Brandýs n.L. obsahuje zjevně nepravdivé údaje, citované i v Dokumentaci. Z hlavních uvádíme tvrzení, že *stavba je umístěna v ploše výroby*, když zjevně zasahuje i do všeobecně smíšeného území (západní část montážní haly SO 21, nástavba kancelářské budovy SO 02.7). Toto území je určeno pro bydlení, služby a drobnou výrobu, rozhodně neumožňuje umístění (ani částí) rozlehlých továrních hal velkých průmyslových areálů, i zmíněné parkoviště a obslužná komunikace jako stavby dopravní jsou v rozporu s dle ÚP přípustným možným využitím smíšeného území. Smíšené území je v ÚP navrženo pro oddělení čistě obytné zóny od ploch výroby, tuto funkci nesplňuje ani současný areál investora a realizací záměru bude definitivně znemožněna. Další zjevnou nepravdou je tvrzení, že ÚP navržená komunikace je v *návahu dodržena, návaznosti na lokalitu v jižní části je stále umožněna*, ve skutečnosti tato komunikace vede již nyní zaplaceným areálem továrny skrz tovární halu a do její trasy jsou záměrem plánovány další tovární haly. Zmíněné vyjádření také obsahuje snímek mapy ÚP, který zjevně nepochází z platné dokumentace územního plánu města Úvaly a je s ní v evidentním rozporu. Tato zjevná a tristní pochybení orgánu státní správy sice nejsou chybou zpracovatele, jeho chybou a tím i předložené dokumentace ovšem je, že tyto rozpory nijak neřešil, ačkoli i snímek mapy ÚP, který sám v dokumentaci použil je na první pohled naprosto odlišný od snímku ve vyjádření, naopak zjevně nepravdivá tvrzení z vyjádření použil v dokumentaci.

Z uvedené roční kapacity výroby 30 tisíc tun je evidentní, že výroba nesplňuje ani zpracovatelem použitou definici lehkého průmyslu jako *výrobní činnost, která používá malé množství částečně zpracovaného materiálu pro výrobu zboží s relativně vysokou hodnotou na jednotku zboží*. Z účetních závěrek investora (tržby za výrobky a služby v řádu vysokých stovek milionů, spotřebovaný materiál v řádu nízkých desítek tisíců tun) vyplývá průměrná hodnota výrobků v řádu desítek Kč na kilogram spotřebovaného materiálu, i pokud by odpad (šrot) tvořil 50 %, je to stále jen cca 100 Kč za kilogram výrobku, což je velmi nízká hodnota na jednotku zboží. Je naopak zřejmé, že se jedná o těžkou strojírenskou výrobu, o čemž svědčí i instalovaná technologie – lisy o jmenovité síle až 800 tun.

V dokumentaci nejsou posouzeny vlivy záměru po realizaci plánované přeložky II/101 v úseku Úvaly-Jirny, která má odvést až 70% tranzitní dopravy ze současné trasy komunikace a tím významně snížit vliv dopravy v lokalitě a jejíž přínosy by byly realizací záměru zmařeny. Ačkoli se dokumentace obšírně zabývá nesouvisejícími přeložkami I/12 a II/101 v úseku Úvaly-Říčany a tuto přeložku komunikace, která vede přímo okolo areálu, dokumentace dokonce několikrát zmiňuje, nezahrnuje ji do posouzení a nijak se s ní nevypořádala.

Tvrzení, že *Investor na základě komunikace s veřejností podrobně rozebral možnosti řešení výrobního procesu a postupně provedl opatření ve stávajícím provozu a upravil původní využití nové haly s ohledem na nejbližší zástavbu a možnosti výrobní technologie* je účelové a nepravdivé. Ve skutečnosti investor záměr rozšíření s veřejností nijak nekomunikoval, a naopak jej tajil. Na jediném oficiálním jednání investora, firmy Tawesco Automotive s obyvateli okolí za účasti starosty města Mgr. Boreckého, ohledně chystaných protihlukových opatření dne 10.9.2018 naopak ředitel továrny Ing. Maroušek přítomným tvrdil, že po dobu dalších nejméně 10 let žádné rozšíření neplánuje, aby již o několik měsíců později zahájil jednání s projektantem o projektové přípravě rozšíření. Toto jednání, prokazující nedůvěryhodnost investora dokládáme i rozhovorem s ředitelem továrny Ing. Marouškem v místním měsíčníku Život Úval z března 2018, ve kterém opakovaně zdůrazňoval totéž. Je zjevné, že ani veřejně prezentované sliby investora městu a obyvatelům nelze brát vážně, evidentně nemá zábrany je okamžitě porušit, pokud z toho má prospěch. To je třeba vzít v úvahu i pro toto posuzování v procesu EIA, které je provázeno velkou mírou nejistoty a mnoho závěrů je podmíněno budoucím seriózním jednáním investora ve smyslu dodržování stanovených podmínek. Státní orgány nejsou schopny toto zajistit, jak je prokazatelné i přímo na tomto konkrétním závodu, kdy již v procesu EIA

v letech 2002-2005 byla konstatována řada pochybení úřadů a nepřipustný vliv továrny na okolí, které dokládáme i příloženou zprávou o šetření ombudsmana. Přesto bylo od té doby instalováno podstatné množství další výrobní technologie, viz srovnání stavu technologie v letech 2002 a 2020, a to za naprosté nečinnosti odpovědných státních orgánů, které byly na rozpory mezi povolením a skutečným užíváním stavby opakovaně upozorňovány. Kdo zajistí, že po vyčerpání kapacity hal nebudou hlučné činnosti přesunuty do venkovního prostoru, jako se to děje nyní, ačkoli žádné takové nikdy nebyly projektovány ani povoleny? Nikdo, stejně jako to orgány státní správy dlouhá léta ignorují i v současném provozu. Z tohoto pohledu ani nezáleží na předložené dokumentaci, protože neexistuje záruka, že tak to skutečně bude, naopak z dosavadních zkušeností lze oprávněně předpokládat že nebude, kdykoli to bude pro investora ekonomicky nebo provozně výhodné. Stejně jako dosud, provede se měření hluku, při kterém tyto činnosti samozřejmě neprobíhají, které navíc hodnotí pouze zdravotní expozici, a ne obtěžování a rušení okolí, všichni si umyjí ruce a fabrika dál ničí životy sousedů. Za téměř 20 let provozu vlastník nepodnikl žádné účinné kroky, které by tuto situaci významně zlepšily, stejně tak státní orgány, i při vědomí všech porušení zákona ke kterým zde již vybudováním současné továrny došlo. Nyní dokonce přichází se záměrem několikanásobného rozšíření, které situaci jednoznačně zhorší a dokumentací, jejíž hlavním cílem je zamaskovat skutečné negativní vlivy současné i plánované továrny na okolí, jak dokládáme na mnoha místech tohoto vyjádření. Zmíněná provedená opatření ve stávajícím provozu jsou pak jen kosmetická a fakticky neúčinná, spočívají například v přemístění kontejnerů na odpad, což sice mohlo zlepšit situaci některých sousedů, ale naopak zhoršilo situaci jiných, takže dopady provozu na okolí neřeší, ale jen mění místo jejich nejhorších účinků.

Stav technologie 2002

- 6 mechanických lisů zn. Erfurt (s jedním dvojčinným lisem 640+400 Tn., následujícími 5 jednočinnými lisy 500Tn. a posledním v pořadí jednočinným lisem 800 Tn.)
- linka 6 mechanických lisů zn. Arrasate a Verson (4 jednočinné lisy 200 Tn. a 2 jednočinné lisy 150 Tn.)
- 4 svařovací karusely – automaty
- 6 ručních bodových svářecích automatů
- 2 ruční svářečky v ochranné atmosféře CO₂

Stav technologie 2020 (<http://www.twsa.cz/vyroba/>)

- Robotizovaná lisovací linka č. 1: 6 lisů (1x dvojčinný 630t+ 400t, 4x 500t+ 1x 800t)
- Robotizovaná lisovací linka č. 1 lis č.6 (800 tun jako transfer)
- Ruční lisovací linka č. 5: 6 lisů (1x 100, 4x Arasat 200, 1x Verson 150 tun)
- Postupové lisy: 2 lisy (2x 400 tun)
- 8x robotická svařovací buňka pro odporové sváření
- 1x robotická svařovací buňka pro sváření v ochranné atmosféře Cronigon 2
- 1x robotická svařovací buňka pro sváření v ochranné atmosféře CO₂
- 7x stacionární svářečka pro odporové sváření
- 2x ruční svařovací pracoviště v ochranné atmosféře CO₂

Záměr není navrhován ve variantách, tvrzení že *Je zřejmé, že z důvodu návaznosti výroby, využití stávajícího i nově navrhovaného zařízení a s důrazem na efektivitu výroby, je nutné vybudovat celý výrobní komplex v jednom místě* je zjevně nepravdivé už jen proto, že plánované rozšíření v tuto chvíli neexistuje a firma přesto funguje. Navrhovaný záměr je jen ekonomicky nejvýhodnější pro investora,

ve skutečnosti není výroba místně vázána a doprava materiálu i výrobků probíhá do velkých vzdáleností, včetně zahraničních destinací. Záměr je naopak zjevně nevýhodný z hlediska dopadů na životní prostředí, významně zatíženého již stávajícím provozem továrny. Investor, respektive jeho mateřská skupina Promet Group disponuje areálem automobilky Tatra Trucks v Kopřivnici, ve kterém je velké množství nevyužitých prostor, vhodných pro tuto činnost bez významných dopadů na životní prostředí. Skupina zde dokonce provozuje lisovnu a svařovnu, pod kterou investor (Tawesco Automotive s.r.o.) v rámci skupiny i organizačně a vlastnický (Tawesco s.r.o.) spadá. Toto umístění je vhodnější i z hlediska sociálně ekonomických vlivů, Moravskoslezský kraj má výrazně nižší ekonomickou výkonnost a naopak větší nezaměstnanost než plánovaná lokalita v těsném sousedství Prahy, kde problém nezaměstnanosti prakticky neexistuje, naopak už nyní musí firma řešit problémy s náborem zaměstnáváním agenturních a zahraničních pracovníků.

K tomu dále uvádíme, že nutnost vybudovat rozšíření v této lokalitě byla zdůrazňována i v předchozím záměru. Poté, co byl tento záměr v procesu EIA zamítnut, pokračovala firma ve svých aktivitách v závodě Avia Letňany, což je stav trvající dalších cca 15 let dodnes a ve kterém současný vlastník aktivity firmy zakoupil a převzal. Že je tento stav ekonomicky životaschopný pak potvrzuje i přijatý plán reorganizace po převzetí novým vlastníkem. Je tedy zřejmé, že žádná taková nutnost neexistuje, firma může dlouhodobě provozovat své aktivity v jiných lokalitách, s výrazně nižšími dopady na životní prostředí

Mateřská skupina Promet Group pak zahrnuje rovnou dvě společnosti (Promet Jobs a Promet Works), jejichž předmětem činnosti je zprostředkování práce cizincům a poskytování agenturních pracovníků, jejich zaměstnávání je tedy i ve finančním zájmu skupiny, a naopak proti zájmům města Úvaly a jeho obyvatel. Je známou skutečností, že agenturní/zahraníční pracovníci a jejich ubytovny se stávají čím dál větším problémem pro veřejný pořádek ve městech, což je riziko i pro Úvaly a další dopad na obyvatelstvo a faktory pohody.

Tvrzení že areál má *dobrou dopravní návaznost na stávající dopravní systém* je nepravdivé, problematický je již sjezd/výjezd kamionů mezi II/101 a místní komunikací ulice Do Hodova, kdy pro odbočení kamión potřebuje celou šířku silnice II. třídy. Samotná II/101 v úseku Úvaly-Jirny je pak úzká komunikace nižší třídy procházející z velké části zástavbou, s množstvím problematických míst, nevhodná pro provoz nákladních automobilů, který byl místní úpravou v obci Jirny na této komunikaci dokonce zakázán. Jak je již zmíněno, připravuje se přeložka této komunikace, která by měla z těchto důvodů odvést 70% tranzitní dopravy mimo stávající trasu.

Není jasné, proč je v části věnované variantám řešení zmiňován původní záměr, který není navrhovanou variantou a současný záměr je navržen bez variant. Opakovaně zmíněné výhody typu nově instalované technologie a jejího umístění oproti původnímu záměru jsou smyšlené, jak vyplývá z příložených měření i dalších částí dokumentace. Hluk plánované svařovny je prakticky stejný jako hluk lisovny, takže v hlukových dopadech záměru na okolí není žádné podstatné zlepšení. Pokud nějaké vyplývá z doložené hlukové studie, pak jen proto, že je výrazně podhodnocená, což dokládáme dále v textu.

Naopak, další změny současného záměru znamenají naopak zhoršení dopadů oproti záměru předchozímu. Jedná se například o řešení manipulace se šrotem, kdy v předchozím záměru měl být šrot pakétován přímo ve vnitřním prostoru šrotovacího kanálu, zatímco nyní bude manipulace s kontejnery s volně loženým šrotem probíhat ve venkovním prostoru mezi halami. Tvrzení, že *vykládka a nakládka šrotu bude probíhat v uzavřeném prostoru hal* je nepravdivé, rozměry navrhovaného šrotového domku nepojmou ani délku kontejneru na šrot sečtenou s délkou nákladního automobilu, který tyto kontejnery převáží. Dále jsou oproti předchozímu záměru navrženy výrazně nižší hodnoty

neprůzvučnosti opláštění hal, v předchozím záměru bylo uvažováno minimálně 40 dB pro stěny a 35 dB pro zastřešení hal, v současném je tato hodnota jen 30 dB pro oboje, tj. o 5-10 dB nižší, v případě dopravních terminálů SO 23 a SO 24 pak dokonce jen 25 dB. Přesto jsou, i přes srovnatelné hladiny hluku ve vnitřním prostoru hal (v případě nejbližších hal na jižní straně je shodné i využití – provoz svařovny), vypočtené hladiny hluku dopadajícího z provozu továrny na obytné domy v okolí ještě nižší, než byly vypočteny v hlukové studii předchozího záměru. To potvrzuje nedůvěryhodnost předložené hlukové studie, kterou podrobněji dokládáme níže. Předchozí záměr také neobsahoval vrata v jižní stěně haly z důvodu zamezení zvýšení hluku otevíráním vrat z důvodu nekázně zaměstnanců, což je často se vyskytující situace, především v teplých letních měsících jsou vrata běžně otevřena celé dny z důvodu nesnesitelné teploty uvnitř hal. To při jednání přiznal i současný ředitel továrny Ing. Maroušek, že je to běžná praxe je zmíněno i v protokolu měření hluku č. 122981/2015. Zda jsou v současném záměru vrata v jižní fasádě taktéž vynechána není z dodané dokumentace zřejmé, stejně tak není hodnocena výkonnost vzduchotechniky z hlediska udržení teploty v hale ve snesitelných hodnotách. Dalším významným zhoršením oproti předchozímu záměru je také zmenšení výšky izolačního zemního valu z původních 5 metrů na pouhé 2 metry, ačkoli je jeho přínos v dokumentaci opakovaně zmiňován a zveličován, nebyl nijak kvantifikován a zjevně bude zanedbatelný.

Na dalších, dokumentací účelově nezmíněných vlivech, kvůli kterým byl předchozí záměr v procesu EIA zamítnut, tj. hlavně velikosti stavby a jejímu negativnímu vlivu na krajinu a její využití, z hlediska urbanismu naprosto nevhodnému umístění továrny v bezprostřední blízkosti obytné zástavby, vlivu na její obyvatelstvo zahrnující i jeho faktory pohody, to vše vyplývající i z porušení územního plánu, se pak oproti předchozímu záměru nemění vůbec nic.

Z textu není zřejmé, zda 117 tun za den je množství spotřebovaného materiálu nebo výrobků za den, tento údaj je použit v obou souvislostech.

Sousední výrobní hala, která navazuje na kancelářský objekt, nemá výšku cca 15,0 m, ale přesně 17,55 m. Nemá snad zpracovatel dokumentace aktuální data a pracuje s odhady plus minus dva a půl metru?

Přesná citace dokumentace *Součástí stavby je zemní val v jižní části areálu o výšce max. 2 m a délce cca 160 m*, tj. výška valu maximálně dva metry jinými slovy říká, že val možná nebude vůbec žádný. Stejně tak není explicitně uveden ani počet osázených stromů, ani jejich vzrůst/stáří, jediná informace o počtu říká „např. 50“, na které je spočítán záchyt škodlivin na dva různé vzrůsty. Opět je tedy možné, že stromy nebudou vysazeny vůbec žádné, ani jedna formulace nedává žádný závazek investora. Ani v případě maximální uvedené výšky dva metry nebude vzhledem k zanedbatelné výšce valu, a naopak velké výšce hal, stejně jako převýšení úrovně podlah areálu oproti okolním rodinným domům, plnit ani estetickou, ani protihlukovou funkci, počet stromů je nejasný a jediný neurčitě zmíněný údaj 50 zjevně nedostatečný. Vliv samotné zeleně na hluk je zanedbatelný, velikost valu ani v maximální variantě neumožňuje umístění vzrostlé zeleně v širším pásu (více řadách), velmi pravděpodobně zde vzrostlá zeleň nebude mít šanci zakořenit vůbec. Samotná maximální výška této zeleně je uvedena pouhých 5 metrů výšky po vzrůstu (v nespecifikované budoucnosti), ani poté ovšem ani pohledově nezakryje komplex hal. V dokumentaci několikrát opakovaná tvrzení o pozitivním vlivu valu potažmo zeleně nejsou tedy ničím podložena a vzhledem k výše uvedenému jsou evidentně nepravdivá, dokumentace neobsahuje žádný závazek investora, že vůbec nějaký val vznikne a nějaké stromy budou osazeny, přesto je záchyt škodlivin těmito stromy prezentován jako kompenzační opatření. K tomu je ještě možno dodat, že dokumentací předpokládané listnaté stromy nebudou v zimním období, kdy jsou emise škodlivin nejvyšší, mít efekt jejich záchytu žádný, stejně tak prakticky nulový efekt, byť jen pohledového oddělení hal od obytné zástavby.

Dle dokumentace roční spotřeba elektrické energie vzroste z 2.632 MWh na 15.392 MWh, tedy téměř šestkrát, což je číslo nekonzistentní s ostatními parametry plánovaného rozšíření. Údaj o současné spotřebě není konzistentní s předchozím záměrem, kdy i při menším množství technologie a polovině zaměstnanců byla uvedena spotřeba 4.457 MWh za rok. Není uveden rozpis spotřeby a uvedená čísla zjevně neodpovídají realitě, u zemního plynu pak není současná spotřeba uvedena vůbec.

Údaj o přesunu 8.000 + 3.750 m³ zeminy je neověřitelný, i vzhledem k nedefinované výšce zemního valu – *maximálně 2 metry*. Součástí dokumentace je jen jediný, velmi chabě okótovaný výkres situace, chybí další řezy, pohledy, případně 3D model. V každém případě je vzhledem k terénnímu zlomu patrné, že až k valu bude nutný násyp velkého objemu zeminy a není zřejmé, odkud bude tato zemina získána a dopravována, dokumentace neobsahuje žádné bilance.

Na straně 40 je uveden elektrický příkon svařování 1.260 kVA, ovšem podle tabulky na straně 34 jen nově instalovaný příkon svařování činí 3.060 kW, kromě toho má tato tabulka nesprávný součet.

Tvrzení, že *Vlastní stavba nebude v současnosti znamenat významné terénní úpravy*, je nepravdivé, naopak dojde k podstatným přesunům zeminy, které budou mít významný vliv na odtokové poměry, ještě větší pak zastavění velké výměry současných vsákových zatravněných ploch halami a komunikacemi.

Nepředpokládá se změna cen nemovitostí – ničím nepodložené, účelové a zcela nepravdivé tvrzení. Dokládáme příloženým znaleckým posudkem, že k významnému poklesu cen nemovitostí ve výši 25-30 % došlo již realizací a provozem současné lisovny investora. Jejím zvětšením na trojnásobek zastavěné plochy a přiblížením k rodinným domům, především na jižní straně, pak nepochybně dojde k jejich dalšímu znehodnocení – nikdo rozhodně nepreferuje rodinný dům v bezprostřední blízkosti podniku těžké strojírenské výroby takového rozměru, který má jednoznačně negativní vliv na atraktivitu nemovitosti, její prodejnost i případnou prodejní cenu. Pokud by zde existovala – územním plánem jediné přípustná – skutečně nerušící výroba únosné velikosti, byla by atraktivita lokality i hodnota okolních nemovitostí nepochybně vyšší. Další negativní dopady na cenu okolních nemovitostí způsobuje hluk a ostatní rušivé vlivy provozu, obtěžující okolí, které budou masivním zvětšením závodu ještě zhoršeny, jak uvádíme v dalších připomínkách. To dokládáme příloženým odborným vyjádřením realitní kanceláře, které potvrzuje, že realizace záměru bude mít zcela jistě negativní vliv na tržní hodnotu a obchodovatelnost nemovitostí v sousedství továrny.

Údaj 100 obyvatel zástavby rodinných domů na jižní straně areálu je zjevně podhodnocený, téměř všechny parcely v lokalitě jsou již zastavěny cca 50 domy, realistický odhad je 150-200 obyvatel.

Ke zmíněné petici, ve které převážná část obyvatel a vlastníků nemovitostí okolí továrny vyjádřila nesouhlas se záměrem. Není pravda, že investorovi nejsou známy důvody zmíněné petice, naopak o nich byl obyvateli okolí podrobně informován ještě dříve, než současný areál továrny koupil. Pokud zpracovatel dokumentace tyto důvody nezná, prokazuje tím jedině, že se nezabýval vlivy na obyvatelstvo okolí a jeho vnímání existence a provozu lisovny. Tuto petici, jen během několika dní do zasedání zastupitelstva, kde byla předána, podepsalo 273 obyvatel nejbližšího okolí továrny, což dokládáme kopii jejího textu i podpisových archů – počet signatářů petice zpracovatel účelově vůbec neuvedl. Je zřejmé, že převážná část obyvatel blízkého okolí vnímá továrnu i jejího současného majitele zásadně negativně a v každém případě odmítá její rozšíření, a to i v případě nějakých kompenzací. Vztah obyvatel okolí k továrně bude zcela jistě zřejmý i z obdržených vyjádření k dokumentaci záměru, stejně jako z počtu podpisů, podporujících toto naše vyjádření.

Významným faktorem oproti původní variantě z roku 2005 je skutečnost, že investor přehodnotil rozvoj své výroby a do nové haly nenavrhuje umístění lisů, ale chce zde soustředit pouze robotické a ruční

svařovací boxy – nepravdivé tvrzení, tato skutečnost byla obyvatelům okolí v době podpisu petice známa, byli seznámeni (nikoli investorem) s celým záměrem a neumístění nových lisů tedy není významným faktorem, který by změnil jejich rozhodnutí tento záměr bezpodmínečně odmítnout. Dále zmíněná údajná zlepšení proti původní variantě z roku 2005, tedy umístění vykládky surovin a šrotového hospodářství uvnitř haly byly v záměru z roku 2005 obsaženy rovněž, stejně tak původní záměr obsahoval zmíněný protihlukový val, dokonce více než dvojnásobné výšky, než je nyní uvedená nikoli skutečně navrhovaná, nýbrž maximální. K dalším, evidentně účelovým a nepravdivým tvrzením v tomto odstavci se odkazujeme na výše uvedený zdůvodněný výčet, v čem je předkládaný záměr ještě prokazatelně horší, než – v procesu EIA zamítnutý – záměr předchozí.

Celá kapitola *Narušení faktorů pohody* je kombinací účelových a nepravdivých tvrzení a svědčí pouze o tom, že se zpracovatel skutečnými vlivy na obyvatele okolí a jejich vnímáním nezabýval a mezi obyvateli okolí je vůbec nezjišťoval. Dokladovat alespoň pohledové oddělení továrny od obytné zástavby fotografií pořízenou od továrny by možná dávalo smysl, pokud by byl posuzován vliv rodinných domů na továrnu, v tomto případě je naprosto irelevantní a neprokazuje vůbec nic. Hala výšky 17,5 metru není současnou vegetací převážně listnatých stromů, které jsou samozřejmě od podzimu do jara bez listů, oddělena téměř vůbec, což dokládáme na přiložených fotografiích, pořízených z rodinných domů v okolí továrny. Navrhovaný val zanedbatelné výšky osazený malým množstvím nízké zeleně v poměru k výšce hal a výškovým poměrům v lokalitě na této situaci nic podstatného nezmění a rozhodně výrazně nezakryje pohled na nové objekty, jak je v dokumentaci opět účelově a nepravdivě tvrzeno. Některé věty, evidentně okopírované z dokumentace předchozího záměru, pak vůbec nedávají smysl, např. *Z hlediska obyvatel nejbližších obytných domků mohl být původně provoz vnímán rušivě především z hlediska hluku, než byla provedena opatření, která jsou v území zřetelná (oprava vrat, vysazená zeleň, v současnosti funkční ochrana, v současnosti realizovaná protihluková stěna u šrotiště, který mohla být vnímána jako rušivý prvek.* Dále jsou zde zkopírovány části textu dokumentace původního záměru hovořící o 2. a 3. etapě a hale č. 3, např. *Hlavní protihlukovou funkci v tomto směru přinese zřízení dopravně manipulačního koridoru a přemístění nakládky šrotu do haly č. 2 (ve 3. etapě do haly č. 3), které přinese podstatné zlepšení stavu po dokončení 2. etapy (odstínění šrotového hospodářství další halou, která výrazně tlumí hluk),* ačkoli současný záměr není etapizován a hala č. 3 v něm vůbec neexistuje. Je zjevné, že zpracovatel se touto problematikou vůbec nezabýval a soustředil se jen na obhajování záměru a zdůrazňování převážně neexistujících výhod oproti minulému záměru, přitom ovšem z minulého záměru okopíroval celé pasáže, aniž by je dal do souladu se záměrem současným.

Argumentace „*odstíněním největšího zdroje hluku pro nejbližší obytnou zástavbu na jižní straně, tj. haly s lisy, novou halou, kde bude sklad a svařovna aj.*“ svědčí o nekompetenci zpracovatele, stejně jako neschopnosti udržet alespoň základní konzistenci dokumentace, kdy hluková studie naopak uvádí, že po realizaci záměru se hluk v noci v obytné zástavbě na jižní straně areálu zvýší. Tato argumentace je naprosto nesmyslná už jen proto, že hluk v hale navrhované svařovny, která má údajně stínit, je dle přiložené hlukové studie pouze o 2 dB nižší než v hale současné lisovny (80/81 oproti 82/83 dB střecha/fasáda), kterou má stínit. Venkovní akustický výkon střechy nové svařovny je pak dokonce vyšší, než současné lisovny (84,3 oproti 84 dB). Je zřejmé, že plánovaná svařovna produkuje stejný nebo o velmi málo nižší hluk než současná lisovna, zatímco samotné přiblížení zdroje hluku o polovinu a více než 70 metrů k obytné zástavbě způsobí nutně zvýšení hluku v této obytné zástavbě. V případě bodových zdrojů hluku znamená toto přiblížení zvýšení hluku o 4-6 dB, v případě plošných zdrojů, které pro hluk z průmyslu hluková studie převážně uvažuje, je to ještě výrazně více a navýšení může činit až 10-12 dB. Přesnější čísla je třeba určit výpočty, které nelze pro nedostatečnost dodané dokumentace provést, nicméně už tyto odhady dále zpochybňují závěry hlukové studie. Lze naopak oprávněně

předpokládat, že v rozporu s tvrzeními v dokumentaci dojde ke zvýšení hlukové zátěže v naprosté většině obytné zástavby v okolí závodu.

Není pravda že *ovlivnění mikroklimatu bude nízké* nebo dokonce příznivé, záměr předpokládá zastavění více než 1,5 hektaru převážně zelených ploch halami a komunikacemi.

V dokumentaci je zmíněn výskyt silně ohroženého druhu ještěřky obecné *Lacerta agilis*. Jako obyvatelé okolí zde tento druh běžně pozorujeme na zahradách a v okolí svých domů v sousedství areálu a zatravněné plochy, na které je plánován záměr rozšíření. Současný porost a způsob (ne)využívání plochy záměru je pro tento druh ideálním biotopem, nejraději se zdržuje na teplých, sluncem ozářených travnatých svazích, což je přesná specifikace plochy záměru. Je nepravděpodobné, že by se při jejím zjištění v blíže neurčeném „*těsném sousedství dotčeného území*“, stejně jako běžném výskytu v obytné zástavbě na jižní straně areálu, na zatravněné ploše záměru nevyskytovala. To, že údajně nebyla při průzkumu na této ploše zjištěna, rozhodně neopravňuje tvrdit, že *lze vyloučit, že by mohlo dojít k přímému zásahu do populace tohoto druhu*. Pouhým pozorováním také nemohla být vyloučena přítomnost nakladených vajec, která samice tohoto druhu zahrabává do země na slunných místech a nijak o ně dále nepečuje. Dalším silně ohroženým druhem, který je na zahradách v sousedství záměru pravidelně pozorován, je slepýš křehký *Anguis fragilis*.

Ovlivnění krajinného rázu, jeho kulturní a historické charakteristiky jsou přijatelné, navržena stavba harmonizuje se stávající stavbou i s konfigurací a uspořádáním vzhledem k širšímu krajinnému celku je naprosto nehorázné tvrzení, které zcela pomíjí obytnou okolní zástavbu. Záměr představuje výstavbu továrních hal o celkové rozloze téměř 19.000 m² (dva hektary) a výšce dosahující 17,5 metru, které mají být umístěny v otevřeném prostoru a pohledově na krátkou vzdálenost (od cca 50ti metrů) přímo komunikují s rozlehlou obytnou zástavbou rodinných domů, a to jak jižně, tak i západně od stávajícího areálu. Jedná se o významné narušení harmonického měřítka a vztahů v krajině ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v aktuálním znění a dále o významný zásah do estetiky území s dopadem na kvalitu života v přilehlém obytném území. Tyto negativní vlivy již byly do území vneseny stávajícím areálem investora a další rozsáhlá výstavba bude mít za důsledek významné prohloubení tohoto vlivu.

Celkově lze konstatovat, že negativní vlivy záměru na obyvatelstvo a veřejné zdraví jsou malé, nemohou negativně ovlivnit zdravotní stav obyvatelstva v okolí záměru a jsou převáženy o významný pozitivní vliv v oblasti sociálně ekonomických vlivů – nepodložené a nepravdivé tvrzení, jak prokazujeme v mnoha dalších bodech tohoto vyjádření a jak bude Krajskému úřadu zřejmé i z obdržných vyjádření obyvatel okolí, kteří jsou záměrem zděšeni a lze bez přehánění říci, že k negativním vlivům na psychickou pohodu obyvatelstvo došlo již zveřejněním tohoto záměru. Zmíněný *významný pozitivní vliv v oblasti sociálně ekonomických vlivů* je naopak v dané lokalitě nevýznamný, Praha a její okolí vykazují zanedbatelnou nezaměstnanost a již nyní má investor problémy s náborem zaměstnanců. Ty řeší zaměstnáváním agenturních pracovníků, což je naopak negativní sociální vliv, který se projevuje narušením veřejného pořádku v mnoha městech a záměr zvyšuje jeho rizika pro město Úvaly.

Posouzení vlivů hluku se v dokumentaci omezuje pouze na zhodnocení dodržení hygienických limitů pro hluk. Hygienický limit ovšem nemá žádnou přímou souvislost s rušením (obtěžováním) hlukem, ani jeho dodržení nezaručuje, že k rušení hlukem nedochází. Je naopak prokázáno, a to jak průzkumem, tak vyjádřeními k předchozímu i současnému záměru, stejně jako dlouhodobými stížnostmi po celou dobu provozu včetně přiložené petice, že továrna je zdrojem zásadního obtěžování okolí rušivým hlukem. Tím je také dále prokázán rozpor s regulativy územního plánu, kdy současná ani plánovaná stavba nejsou nerušící výrobou. O žádné z těchto, velmi zásadních skutečností se předložená dokumentace nezmiňuje a tyto vlivy v ní nebyly řádně posouzeny.

Jak jsme prokázali v předchozím textu našeho vyjádření, zhodnocení vlivů na obyvatelstvo jako *nevýznamného* a na hmotný majetek dokonce nulového (*žádný vliv, bez vlivu*) jsou účelová, nepravdivá a nepodložená tvrzení, která ukazují, že se zpracovatel těmito vlivy řádně nezabýval a neposoudil je, stejně tak o neobjektivitě zpracovatele, který se namísto řádného posouzení jen snaží vyjít vstříc zájmům investora.

Nepředpokládá se žádný vliv na rekreační využití krajiny – opět zcela účelové a nepodložené tvrzení. S výjimkou této továrny, která je již jen velikostí naprosto mimo měřítko okolní krajiny a její zástavby, je okolní krajina využívání především k obytným a rekreačním účelům. Je charakterizována bezprostřední blízkostí rekreační oblasti Klánovického lesa, významné rekreační využití mají i rozměrné zahrady rodinných domů v okolí, jejichž obyvatelé si právě pro tyto účely pořizovali dostatečně velké pozemky. Rekreační funkce zahrad bude dalším přiblížením této obrovské cizorodé stavby a jejími negativními vlivy významně narušena, ne-li přímo znemožněna. Žádné účinné oddělení těchto zcela nekompatibilních zástaveb, tedy obrovského podniku těžké strojírenské výroby a drobné obytné zástavby, není v záměru naplánováno, val zanedbatelné výšky za něj rozhodně nelze považovat, ačkoli to dokumentace opakovaně a evidentně nepravdivě tvrdí.

Pro realizaci stavebních prací budou jako stavební stroje používány běžně používané stavební stroje a nástroje – jedná se o běžnou stavební činnost prováděnou obvyklými technologiemi, které významně neovlivní životní prostředí v blízkém okolí – opět nepravdivé tvrzení. Jedná se o stavbu nových výrobních hal výměry větší než jeden hektar a velké výšky a objemu, a přesun a hutnění zeminy v objemu cca 12.000 m³. Areál staveniště je navíc významně převýšen nad okolní obytnou zástavbou hlavně na jižní straně, stavební práce zásadně negativně ovlivní hlukem i prašností životní prostředí obyvatel okolní zástavby a naprosto znemožní využívání rekreační funkce zahrad prakticky po celou dobu výstavby včetně víkendů. Doba výstavby záměru pak není v dokumentaci vůbec uvedena, kromě vágního tvrzení, že *Provoz zdroje hluku v rámci stavby lze předpokládat, vzhledem k její velikosti, jako střednědobý v řádu měsíců*. To je dále zhoršeno tím, že hluk při stavbě bude velmi pravděpodobně překračovat povolené hlukové limity, jak dokládáme níže.

Dle vyjádření Odboru životního prostředí KÚ Stč. Kraje, které je přílohou dokumentace, území záměru zasahuje do nadregionálního koridoru Vidrholec K68 (NK67), který je nezastavitelný. Ve skutečnosti má investor již v současné době v tomto koridoru umístěny stavby retenční nádrže a příjezdové cesty. Již současným areálem investora je navíc funkce tohoto koridoru prakticky znemožněna jeho zaplacením, tato situace zůstane nezměněna i po realizaci záměru.

Hodnocení vlivů na veřejné zdraví (HVVZ) správně popisuje situaci obtěžování hlukem, ke které zde provozem továrny prokazatelně dochází. Zmiňuje i vyšší obtěžování hlukem kolísavé intenzity nebo hlukem přerušovaným. Jak vyplývá z doložených měření v pracovním prostředí, to je přesně případ tohoto provozu s proměnným (impulzním) charakterem hluku s vysokými okamžitými špičkovými hodnotami, který je zdrojem rušení a obtěžování okolí. To platí prakticky stejně pro provoz lysovny i svařovny. Byly naměřeny špičkové hodnoty až $L_{Cpeak}=115,6$ dB při $L_{Aeq}=81,9$ dB, tj. špičková hodnota o 33,7 dB vyšší než ekvivalentní hladina, což dokládají přiložené protokoly měření hluku. Tento charakter hluku se bude pochopitelně šířit i do obytné zástavby v okolí, kde lze i při dodržení hygienického limitu 40 dB očekávat špičkové hodnoty hluku vyšší než 70 dB, které jsou jednoznačně a prokazatelně obtěžující a rušící. Přestože dokumentace tyto negativní vlivy zmiňuje, jejich přítomnost nebyla vůbec zjišťována a jejich dopady nebyly posouzeny.

Ze špičkových hodnot hluku více než 30 dB nad ekvivalentní hladinou dále vyplývá, že provozem záměru bude docházet k rušení spánku obyvatel okolní obytné zástavby, a to i uvnitř staveb za

uzavřenými okny: *Při přerušovaném hluku narůstá rušení spánku s maximální hladinou hluku. I při nízké ekvivalentní hladině akustického tlaku ovlivňuje spánek již malý počet hlukových událostí s vyšší hladinou akustického tlaku. Podle hlukové směrnice WHO z roku 2009 je prahová hladina expozice pro zvýšení frekvence samovolných pohybů během spánku a pro narušení spánkového rytmu 32 dB, resp. 35 dB maximální hladiny hluku L_{Amax} uvnitř ložnice.* V teplém letním období, kdy bude potřebné větrání rodinných domů zajišťováno otevřením oken, bude tato situace samozřejmě významně horší. Toto riziko HVVZ popisuje, opět však jeho přítomnost nezjišťuje a jeho vlivy neposuzuje.

Ačkoli je opakovaně zmiňována subjektivita obtěžování hlukem, v rámci zpracování HVVZ ani jiné části dokumentace nebylo zjišťováno, jaká je skutečná míra obtěžování obyvatel okolí hlukem z továrny a jak jsou továrna a její provoz obyvateli okolí ve skutečnosti vnímány. Toto vnímání je zásadně negativní, jak bylo prokázáno výsledky ankety provedené v procesu EIA posuzování předchozího záměru, z něhož citujeme: *Jeho výsledky jednoznačně dokládají významně rušivý vliv stávajícího areálu ESSA Czech spol. s r.o. - 64,9 – 70,3 % respondentů se vyjádřilo, že stávající areál je ruší či silně ruší a že si nepřejí rozšíření dalších aktivit společnosti ESSA CZECH spol. s r.o. v lokalitě. Ve výše uvedených hodnotách jsou zahrnuti všichni respondenti, tedy i ti z větší vzdálenosti od areálu. Kdyby se zohlednili pouze odpovědi respondentů, kteří sousední s areálem, bylo by narušení faktorů pohody ještě markantnější. Že toto rušení a vnímání továrny obyvateli okolí stále trvá dokládáme peticí, ve které převážná většina obyvatel okolí vyslovuje bezpodmínečný nesouhlas s jejím dalším rozšířením, a to i v případě kompenzací. Ani tyto vlivy zpracovatel dokumentace nezjišťoval, nevyhodnotil a neposoudil.*

Jak je správně uvedeno, závěr HVVZ je platný za předpokladu platnosti poskytnutých výchozích podkladů. Jak je podrobně popsáno a prokázáno v řadě dalších bodů, předložená hluková studie a její závěry jsou z mnoha důvodů nedůvěryhodné, proto jsou i závěry HVVZ z hlediska negativních vlivů hluku neprůkazné.

Rozptylová studie nepočítá s vlivem studených startů automobilů, při kterých je produkováno několikanásobně vyšší množství emisí než při průjezdu vozidla zahřátého na provozní teplotu. To bude případ téměř všech průjezdů osobních automobilů areálem, kdy dojde k odstavení na dobu směny a následnému studenému odjezdu. Tento vliv bude výrazně zhoršen kumulativním efektem při výměně směn, kdy bude v krátkém časovém intervalu odjíždět podstatná část zaparkovaných (studených) osobních vozidel zaměstnanců. Studené starty se týkají také všech nákladních automobilů, které stráví v areálu delší dobu. Tyto vlivy pak budou ještě horší v zimním období, dá se předpokládat i běh naprázdno při odmrazování vozidel na parkovišti před odjezdem. Tyto zvýšené emise ze studených startů se pak projeví nejen v areálu, ale i na silnici II/101, která je jediným napojením na veřejnou silniční síť. Vliv těchto zvýšených emisí není v rozptylové studii ani jinde v dokumentaci uveden ani posouzen a je možné, že bude i několikanásobně vyšší než vlivy z provozu osobní dopravy v dokumentaci uvedené.

3. Výhrady k hlukové studii

K dokumentaci není doložen zmíněný Protokol č. 122981/2015, ZÚ ssv ÚnL, tedy jeden ze základních podkladů a zdrojů vstupních dat hlukové studie. Z neověřené kopie, kterou se nám podařilo získat vyplývá, že měření nezahrnovalo žádný měřicí bod v obytné zástavbě na jižní straně, což je směr, kterým je plánováno rozšíření. Protokol dále nezmiňuje žádné hlučné činnosti ve venkovním prostoru, které v okolí haly běžně probíhají (nakládka, vykládka, manipulace s plechovými kontejnery), v době měření tedy velmi pravděpodobně neprobíhaly. Uvedenými měřeními zdroji hluku byly pouze lisy a

svařovací buňky, nikoli další zdroje hluku z provozu továrny. Jako příklad lze uvést vytápěcí jednotky, které byly v době měření s největší pravděpodobností v provozu, kdy venkovní teploty v době měření dosahovaly jen několik desetin stupně nad bodem mrazu. Tento další hluk z areálu továrny byl pak nejspíš započten do hluku pozadí, namísto hluku továrny. Hodnoty hluku u jednotlivých rodinných domů jsou pak vypočtené, nikoli naměřené.

Metoda, kdy byl výpočetní model kalibrován podle výsledků měření ve vnitřním a venkovním prostoru, která neprobíhala současně, nedává záruku srovnatelnosti a správnosti výsledků. Použitá měření od sebe dělí téměř tři roky, kdy ještě investor (i v této dokumentaci) sám uvádí, že v mezidobí provedl opatření pro snížení hluku. Výsledky těchto měření tedy nelze přímo srovnávat, respektive na základě jejich srovnání kalibrovat výpočetní model. Podmínky měření, především ve vnitřním prostoru, jsou nespecifikované, toto měření bylo navíc provedeno pro zcela jiný účel kategorizace pracovišť. Zcela pominut je pak hluk činností ve venkovním prostoru haly, navíc nepravidelných a v měřeních také nespecifikovaných. Jedná se například o manipulaci s plechovými kontejnery na výrobky a šrot, doprava v areálu a další činnosti, které ve venkovním prostoru běžně probíhají.

Hluková studie ani přiložené protokoly o měření hluku v pracovním prostředí, jejichž výsledky byly použity jako vstupní data pro hlukovou studii, žádným způsobem neprokazují, že změřené hodnoty hluku jsou maximální možné hodnoty hluku vznikající v provozu. Naopak, jedná se o jednorázová krátkodobá (30 minut) měření za blíže nespecifikovaných podmínek. Z podstatných podmínek, které mohou výsledky významně ovlivnit nejsou zmíněny například síla zpracovávaného plechu, souběh hluku více činností v hale, protokol neobsahuje ani grafické znázornění polohy měřících míst v hale. Z fotografií v protokolech je patrné, že vnitřní prostor haly je rozčleněn, nebyl prezentován a nejspíš ani vytvořen hodnověrný model hladin akustického tlaku ve vnitřním prostoru haly, což dále zpochybňuje použití těchto měření k určení výchozích hodnot akustického výkonu fasád a střech pro výpočty šíření hluku do okolí. Z protokolů je také zřejmé, že investor (provozovatel) o měření věděl a sám nastavil provoz probíhající v hale v průběhu měření, mohl tedy podmínky měření snadno ovlivnit, například zastavením dalších hlučných činností, které v hale jinak běžně probíhají. To firma provádějící měření není schopna zjistit a v protokolech konkrétní provoz a činnosti ani dostatečně nepopsala, omezila se jen na konstatování, že měření bylo prováděno za „běžných pracovních podmínek“. Kromě absence modelu vnitřního hluku není ani zřejmé, jak byly z výsledků měření na pracovních místech odvozeny hodnoty hluku na vnitřní straně fasád a střech a jak byla započítána nejistota měření +/- 2 dB. V tomto studiu uvádí pouze vágní konstatování, jako *předpoklad* $L_{1A} = 81 \text{ dB}$ u fasády haly. Možné chyby vyplývající z uvedených nesprávností a nejasností je možno demonstrovat například na významném vlivu síly zpracovávaného plechu na hluk. Z měření současné lisovny dodaných k procesu EIA předchozího záměru vyplývá, že zvýšení síly plechu z 0,8 na 1,8 mm navyšuje hluk až o 3,2 dB, přičemž maximální síla plechu zmiňovaná v dokumentaci je dokonce 2,2 mm. Z výše uvedeného vyplývá, že dokumentace ani hluková studie neprokazují, že skutečná úroveň hluku a jeho dopad na okolní obytnou zástavbu nebudou vyšší než uvedené.

Jako výchozí hladiny hluku pro novou halu svařovny jsou použity výsledky jediného měření, které navíc probíhalo ke zcela jiným účelům (kategorizace pracovišť) ve stávající svařovně. Ty rozhodně nelze použít jako přímé vstupy pro výpočet hluku v nové svařovně, už jen více než dvojnásobný počet strojů (nyní 20, nově až 53, údaje v dokumentaci se liší) v nové svařovně má za následek zvýšení hluku. Nejsou uvedeny typy a hlukové parametry nově přidaných strojů, dle nám dostupných informací se má jednat o použité stroje ze závodu investora v Letňanech, u kterých lze předpokládat vyšší hlučnost než u nových strojů nejmodernější konstrukce. Použitelnost výsledků tohoto měření jako vstupních hodnot výpočtů hlukové studie je zatížena stejnými nedostatky, rozvedenými již v předchozím odstavci, tj. především nespecifikováním činností, které v průběhu měření v hale probíhaly. Opět tedy nebylo

prokázáno, že vypočtený hluk je nejvyšší možný, naopak je možno oprávněně předpokládat, že hodnoty hluku emitované novou svařovnou do okolí, včetně dopadů na okolní obytnou zástavbu, budou vyšší než uvedené. Úkolem posuzování v procesu EIA je posouzení nejhorších možných vlivů záměru na životní prostředí, což evidentně nebylo provedeno.

Stejně neprůkazná metoda, jako pro lisovnu a svařovnu, byla použita i pro určení výchozích hodnot akustického tlaku pro objekty SO 23 a SO 24 (příjmový/výdejový terminál), kde byly použity výsledky měření Protokol č.9962/2019, ZÚ ssv ÚnL. Toto měření probíhalo ve venkovním prostoru při činnostech, které ani přibližně nereprezentují skutečný provoz, který bude v těch objektech probíhat. Největší a nejrušivější hluk jednoznačně způsobuje skládání (nikoli nakládání) plechových kontejnerů z vysokozdvizného vozíku na betonové podlahy případně na sebe navzájem a manipulace s nimi. Při tomto měření ovšem probíhalo jen skládání materiálu z kamiónu do haly na měkkých dřevěných paletách, které hluk při manipulaci výrazně tlumí a odvoz ze skladové haly do haly lisovny. Zcela opomenut pak byl hluk motorů kamiónů při příjezdu/odjezdu. Stejně jako v případě ostatních objektů lze tedy konstatovat, že vypočtené hodnoty hluku z těchto objektů jsou neprůkazné, podhodnocené a ve skutečnosti budou nejspíš podstatně vyšší. Tento hluk navíc svým charakterem (impulzní charakter s vysokými špičkami, skřípání při posunování plechových kontejnerů po betonové podlaze) velmi obtěžuje okolí, přesto je opláštění objektů SO 23 a SO 24 navrženo s ještě nižší neprůzvučností 25 dB, než je již tak nedostatečných 30 dB u ostatních hal.

Významným zdrojem hluku současného areálu, především v horkých letních a studených zimních měsících, je vzduchotechnika. Hluk VZT zařízení se šíří přímo do venkovního prostoru a jedná se převážně o zdroje bodové, s nepříznivými charakteristikami šíření hluku do okolí. Hluková studie neuvádí jejich výčet, hlukové parametry (akustický výkon), počet ani umístění. Namísto podrobného výpočtu šíření hluku z jednotlivých zdrojů, založeného na těchto chybějících vstupních datech, pak uvádí jen vágní tvrzení, že hluk těchto jednotek byl (nespecifikovaným způsobem) započítán do akustického výkonu střeš. Ty jsou v následných výpočtech uvažovány jako zdroje plošné, tedy s výrazně příznivější charakteristikou šíření hluku do okolí, než mají zdroje bodové. Jediné uvažované bodové zdroje jsou 4 fasádní sání a výtlaky VZT jednotek označené P 25 až P28, umístěné na nesespecifikovaných místech na východní fasádě. Jejich uvažovaný akustický výkon $L_{wa}=70$ dB je nízký, při koeficientu směrovosti 2 (umístění na ploše fasády = šíření hluku do poloprostoru) odpovídá ekvivalentní hladině $L_{Aeq}=62$ dB ve vzdálenosti 1 metr, přičemž v dokumentaci k předchozímu záměru bylo za stejných podmínek naměřeno 73,5 dB, tj. o více než 10 dB vyšší hodnota. Výše uvedené opět svědčí o tom, že ani hluk z vzduchotechniky nebyl podrobně zhodnocen za použití nejlepších dostupných postupů a jeho skutečné hodnoty lze očekávat vyšší.

Tvrzení hlukové studie, že *V modelových výpočtech bylo počítáno s maximálním provozem stacionárních zdrojů dle rozpisu viz tab. 4 včetně obslužné dopravy osobních a nákladních vozidel dle zkušeností a předpokladu investora* je vzhledem k výše uvedeným nedostatkům vstupních dat i použitých metod naprosto nepravdivé. Není nijak prokázáno, že by hluk z jednotlivých zdrojů byl kalkulován pro nejvyšší možné provozní hodnoty, dokonce to není v textu hlukové studie – kromě tohoto zhodnocení – ani uvedeno. Vypočtené výsledky expozice hluku v sousední obytné zástavbě jsou zjevně podhodnocené, což lze demonstrovat i na srovnání s dokumentací předchozího záměru. Při velmi podobných vstupních podmínkách, kdy hluk ve svařovně není významně nižší než hluk v lisovně, a naopak zásadně nižší uvažované neprůzvučnosti opláštění hal oproti předchozímu záměru (dříve 40 dB stěny a 35 dB zastřešení, nyní jen 30 dB oboje), jsou nyní vypočtené výsledky hluku v referenčních bodech v okolní obytné zástavbě dokonce nižší. Pro příklad, dokumentace přechodného záměru uvádí v referenčním bodě 5 hluk průmyslu generovaný továrnou v noci 35,3 dB, zatímco hluková studie aktuálního záměru tentýž údaj na stejném místě (RKB 14 – RD Slavičkova 1548, noc) 32,5 respektive

33,8 dB. Hodnoty jsou bez vlivu dopravy, takže tuto disproporci nelze vysvětlit nižší dopravní kapacitou nového záměru. Ještě větší nesrovnalosti se objevují ve výpočtech hluku ze současného areálu, který v mezichase nebyl předmětem podstatných změn, které by mohly tyto rozdíly vysvětlovat, naopak bylo instalováno podstatné množství nové technologie a tím se ještě pravděpodobně zvýšila kapacita výroby. V tomtéž referenčním bodě dokumentace přechozího záměru uvádí v referenčním bodě 5 současný celkový hluk generovaný továrnou v noci 36,7 dB, zatímco doplnění hlukové studie aktuálního záměru tentýž údaj na stejném místě (RKB 14 – RD Slavíčková 1548, provoz E) 29,9 respektive 31,7 dB. To je zásadní disproporce 5,0 – 6,8 dB, naprosto zpochybňující předloženou hlukovou studii, její závěry týkající se hlukových vlivů záměru, i všechny další závěry posuzování z toho odvozené.

Významné nesrovnalosti obsahuje i výpočet hluku při výstavbě. Model výpočtu hluku při výstavbě neodpovídá realitě, ve skutečnosti budou stavební stroje pracovat o více než 30 metrů blíže k obytné zástavbě na jihu, než je uvažováno. V těchto místech (jižní strana zemního valu) budou probíhat masivní přesuny zeminy (12.000 m³) při terénních úpravách, za použití nejhlučnějších mechanismů (bagry, nakladače, buldozery). Vzhledem k vypočteným hodnotám, které jsou se započtením uvedené nejistoty výpočtu +/- 1,5 dB pouze 2,5 dB pod hygienickým limitem 65 dB a fyzikálním charakteristikám šíření hluku lze naopak oprávněně předpokládat, že hygienické limity pro stavební činnost budou v nejbližší obytné zástavbě překročeny.

Na jižní straně proběhne masivní navážka, kterou bude nutno hutnit za použití těžkých vibračních mechanismů. Hluková studie s žádnými takovými ve výčtu stavební techniky nepočítá a riziko přenosu vibrací do okolních staveb neposuzuje. V dokumentaci samotné je pak bez jakéhokoli výpočtu nebo jiné kvantifikace konstatováno, že přenos vibrací do okolních staveb se nepředpokládá.

Vstupní hodnoty hluku ve výpočtech hlukové studie jsou zjevně nekonzistentní (výrazně nižší) s dokumentací předchozího záměru. V lisovně je nyní uvažována ekvivalentní hladina 83 dB u stěny haly, v měření dodaném k EIA 2002 to bylo u jižní stěny až 89,1 dB. Pod střechou nyní uvažováno pouze 82 dB, zatímco dokumentace předchozího záměru prokazovala až 86 dB.

Není uvedeno, jak byla určena vstupní data – vnitřní akustický tlak – pro skladové prostory, tj. východní část haly 1 (uvažováno 80 dB pod střechou, 77 dB u fasád) a západní část haly 2 (uvažováno 75 dB u střechy i fasád).

Je známým faktem, že hlučnost lisů se zvyšuje s jejich provozním opotřebením, což není v hlukové studii ani dokumentaci zmíněno ani zhodnoceno. Zkušenosti ve Škoda Auto Mladá Boleslav, kde byly tyto lisy dlouhodobě provozovány, ukazují zvýšení hlučnosti provozem opotřebovaných lisů značky Erfurt až o 15 dB. K tomu je třeba dodat, že lisy této značky použité jako hlavní lisovací linka v současné lisovně, byly vyrobeny již v 80. letech minulého století v bývalé NDR.

Hluková studie počítá s neprůzvučností pláště stávající haly 30 dB, včetně střechy, přičemž dokumentace předchozího záměru uvádí neprůzvučnost světlíků, i po provedených úpravách izolačním dvojsklem, pouze 24 dB.

Hluková studie nespecifikuje, jak byl vypočten hluk z dopravy v areálu, především provoz na novém parkovišti osobních automobilů po celé délce jižní strany nové haly, v bezprostřední blízkosti zástavby rodinných domů na jižní straně. Studie nekvantifikuje a neposuzuje kumulované vlivy, jako například hromadný příjezd/odjezd osobních automobilů při střídání směn nebo běh naprázdno při odmrazování automobilů zaměstnanců v zimním období. Ty budou zdrojem rušení blízké obytné zástavby a jejich dopad nebude významně omezen nízkým valem ani střídou zelení, do zástavby se bude hluk významně přenášet i odrazem o jižní fasádu nové haly.

4. Shrnutí

Předložený záměr má nepřijatelné negativní vlivy na životní prostředí v lokalitě, již tak výrazně zatížené současným areálem stejného investora. Zásadní důvody shrnujeme do těchto bodů, podrobně jsou pak vysvětleny, odůvodněny a prokázány v textu výše:

1. Protiprávnost umístění a provozu již současného závodu investora – rozpor s územním plánem, neposouzení v procesu EIA, protiprávnost vydaného kolaudačního rozhodnutí
2. Vydáním kladného stanoviska by došlo k dalšímu porušení zákona – z důvodu neposouzení současného závodu v procesu EIA nelze vydat žádné další povolující rozhodnutí ve věci této stavby, tedy ani rozhodnutí povolující její rozšíření, které je v záměru požadováno
3. Nepřijatelné obtěžování obyvatel okolní obytné zástavby hlukem, prokázané téměř 20 lety zkušeností s provozem závodu, které bude realizací záměru dále zhoršeno
4. Nepřijatelný zásah do převážně obytné a rekreační krajiny a narušení rekreačních funkcí okolních území (zahrad rodinných domů), poškozené již přítomností současného závodu investora, tyto dopady budou velikostí záměru ještě několikanásobně zvětšeny
5. Neúplnost, neprůkaznost a účelovost předložené dokumentace, která neposuzuje zásadní vlivy záměru, uvedené vlivy nerealisticky podhodnocuje a bagatelizuje
6. Rozpor záměru s územním plánem i základními zásadami urbanismu, záměrem několikanásobného rozšíření podniku těžké strojírenské výroby v těsném sousedství zástavby rodinných domů a jejich zahrad
7. Nepřijatelné zdravotní vlivy na faktory pohody obyvatel, prokázané zásadním odporem prakticky všech obyvatel okolí proti záměru, po téměř 20 letech zkušeností s provozem závodu i lhostejným přístupem vlastníka k obyvatelům okolí, zahrnující i poslední 3 roky stejného chování současného vlastníka, završeného záměrem několikanásobného rozšíření závodu
8. Realizací záměru by došlo k dalšímu znehodnocení nemovitostí v obytných zónách v okolí závodu
9. Předpoklad výskytu zvláště chráněných živočichů na ploše záměru

5. Návrh

Záměr má zásadně negativní vliv na životní prostředí, žádáme aby bylo vydáno negativní stanovisko EIA, že záměr nelze v daném území realizovat.

Pokud by záměr nebyl zamítnut již v tomto stádiu, žádáme úřad, aby vrátil dokumentaci oznamovateli a vyžádal si její dopracování a doplnění do stavu, kdy bude úplně, hodnověrně a prokazatelně postihovat všechny negativní vlivy záměru, jak je podrobně popsáno v textu toho vyjádření výše.

Mgr. David Zapletal
předseda

Renáta Ryšavá
místopředseda

Bc. Jiří Mareš
člen výboru

Seznam příloh:

- Zpráva o výsledcích šetření Veřejného ochránce práv, Sp.zn. 4200/2002/VOP/JC, ze dne 19.2.2004
- Stanovisko zpracovatele územního plánu Ing. Arch. Petra Durdíka zn. St/Úv/04 ze dne 28.11.2004
- Stanovisko MŽP ČR, č.j. 2683/OPVŽP/01, ze dne 1.8.2001
- Podnět Krajského úřadu Stč. kraje, č.j. 17662/01-Ob ke zrušení kolaudačního rozhodnutí, ze dne 23.10.2001
- Měsíčník Život Úval, číslo 3/2018, strana 6
- Petice – bezpodmínečný nesouhlas s rozšířením provozovny společnosti Tawesco Automotive s.r.o. v Úvalech, ze dne 18.6.2019, včetně podpisových archů s 273 podpisy
- Znalecký posudek znehodnocení nemovitostí na adrese Ebenová 1481, Úvaly z důvodu stavby lisovny
- Odborné vyjádření realitní kanceláře Honzík k hodnotě nemovitostí na adrese Muchova 1529, Úvaly po realizaci záměru
- Fotografie současného stavu závodu a okolí, ke dni 27.1.2020 ve formátu JPG